

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 30.9.2015 г.
COM(2015) 472 final

2015/0226 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за определяне на общите правила за секюритизациите и въвеждане на европейска нормативна уредба на опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации, а също така и за изменение на директиви 2009/65/ЕО, 2009/138/ЕО, 2011/61/ЕС и регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 648/2012

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2015) 185 final}

{SWD(2015) 186 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Основания и цели на предложението

Развитието на опростен, прозрачен и стандартизиран пазар на секюритизации е етап по пътя на изграждане на съюза на капиталовите пазари (СКП) и допринася за постигането на приоритетната цел на Комисията — подкрепа на създаването на работни места и възстановяване на устойчивия растеж¹. Една висококачествена уредба на секюритизациите в ЕС може да насърчи интеграцията на финансовите пазари в ЕС, да спомогне за диверсифицирането на източниците на финансиране и да мобилизира капитал, като по този начин улесни кредитирането на домакинствата и предприятията от страна на кредитните институции и кредиторите.

В работната си програма за 2015 г.² Европейската комисия определи целенасочени действия с 10 приоритета и обяви — като част от приоритета си да създаде условия за по-задълбочен и по-справедлив вътрешен пазар със засилена промишлена база, — че ще въведе на равнище ЕС уредба, която ще осигури опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации. В Плана за инвестиции за Европа, който Комисията представи на 26 ноември 2014 г., създаването на устойчив пазар на секюритизации, без да се повтарят грешките от преди кризата, бе определено като една от петте области на действие в краткосрочен план³.

Секюритизацията е сделка, чрез която даден кредитор или друг инициатор на активи — обикновено кредитна институция — рефинансира заеми или активи (ипотечни кредити, лизингови договори за покупка на автомобили, потребителски кредити, кредитни карти), като ги превръща в ценни книжа. Кредиторът или инициаторът организира даден свой кредитен портфейл в различни рискови категории според търсения от съответния инвеститор баланс между риск и възвръщаемост. Възвръщаемостта за инвеститора се генерира от паричните потоци на базовите кредити. Тези пазари не са предназначени за индивидуални инвеститори.

Секюритизирането е важен елемент на един добре функциониращ капиталов пазар. Подходящо структурираните секюритизации могат да бъдат съществено средство за диверсифициране на източниците на финансиране и за по-ефективното разпределение на риска в рамките на финансовата система на ЕС. Те позволяват по-широко разпределение на риска във финансовия сектор и могат да спомогнат за „олекотяването“ на счетоводните баланси на кредитните институции и оттам — за отпускането на допълнителни кредити на икономиката. Като цяло те могат да подобрят ефективността на финансовата система и да осигурят допълнителни инвестиционни възможности. Секюритизирането може да създаде мост между кредитните институции и капиталовите пазари с косвена полза за бизнеса и гражданите (например чрез по-евтини кредити, ипотечно финансиране на бизнеса и кредитни карти) и да предостави на съответните инвеститори експозиция към класове активи, които не са свързани с кредитния риск на инициатора.

След кризата с високорисковите ипотечни кредити в САЩ през 2007—2008 г. властите предприеха редица стъпки, за да опростят секюритизационните сделки и да ги направят

¹ Вж. политическите насоки на председателя Юнкер на адрес: http://ec.europa.eu/priorities/docs/pg_en.pdf

² COM(2014) 910 final.

³ COM(2014) 903 final.

по-сигурни, както и за да осигурят подходящи стимули за управление на риска. Такива стъпки са по-високите капиталови изисквания, изискванията за надлежна проверка и за етична стопанска дейност, както и задължителните изисквания за запазване на риска, с което се избягва създаване на секюритизирани продукти единствено с цел предлагане на инвеститорите, каквато беше широко разпространената в навечерието на финансовата криза от 2008 г. практика (т.нар. модел „originate to distribute“)⁴. Тези реформи бяха необходими, за да се осигури финансова стабилност. Вследствие на тях всички секюритизации в ЕС сега са обект на строга нормативна уредба.

От началото на финансовата криза активността на европейските пазари на секюритизации е слаба, за разлика от САЩ, където пазарите се възстановиха. Тази ситуация възникна, въпреки че пазарите на секюритизации в ЕС устояха на кризата относително много по-добре от тези в САЩ: реализираните загуби от иницираните в ЕС инструменти бяха много ниски в сравнение с тези в САЩ — например в САЩ процентът на неизпълнение при секюритизиращите инструменти с рейтинг AAA, обезпечени с жилищни ипотeki (residential mortgage backed securities — RMBS), достигна 16 % (при високорисковите ипотeki) и 3 % (при нискорисковите ипотeki), докато за същите инструменти в ЕС процентът така и не надхвърли 0,1 %. Разликата е дори по-голяма при RMBS с рейтинг BBB: техният процент на неизпълнение в САЩ достигна 62 % (при високорисковите ипотeki) и 46 % (при нискорисковите ипотeki), а в ЕС — 0,2 %.

Пазарите на секюритизации в САЩ имат различни характеристики от тези на ЕС и на отделните национални пазари, всеки от които е с различна степен на разпокъсаност и ефективност. По-бързото им възстановяване се дължи обаче, поне отчасти, на ролята на публичната финансова подкрепа: почти 80 % от секюритизиращите инструменти в САЩ се ползват с държавни гаранции, издадени от субсидирани от правителството на САЩ дружества като Фани Мей и Фреди Мак. Поради това нормативните капиталови изисквания към банките, които инвестират в тези продукти, също са по-ниски.

Настоящото предложение се основава на въведените в ЕС мерки за реформиране на заплетения, непрозрачен и рисков характер на секюритизациите. Следващият етап в изграждането на устойчив пазар на ЕС на секюритизации, който да подкрепя инвестициите на ЕС и подходящото управление на риска, логично е насочен към усъвършенстване диференциацията на секюритизиращите инструменти и разработването на прозрачни, опростени и стандартизирани секюритизации. Поради това целта на настоящото законодателно предложение е:

- (1) да се създаде по-устойчива основа за функционирането на пазарите, където секюритизациите — опростени, прозрачни и стандартизирани — представляват ефективно средство за насочването на финансови средства към икономиката;
- (2) да се позволи ефикасно и ефективно прехвърляне на риска към широк спектър от институционални инвеститори и банки;
- (3) да се позволи на секюритизациите да действат като ефективен механизъм за финансиране за някои дългосрочни инвеститори, както и за банките;

⁴ От 2011 г. насам действащите като инвеститори кредитни институции и инвестиционни посредници от ЕС са задължени да проверяват дали банките инициатори или спонсорите на секюритизирани ценни книжа са запазили икономически интерес в сделката, равен най-малко на 5 % от секюритизираните активи. Впоследствие този подход обхваща застрахователния сектор и частично — сектора на управление на активи.

- (4) да се защитят инвеститорите и да се управлява системният риск, като бъде избегната повторната поява на неподходящи модели като например моделът „originate to distribute“.

Първата стъпка за изграждането на пазар на опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации е да се определят подходящите инструменти съобразно ясни критерии за допустимост. Втората стъпка е да се коригира нормативната уредба с оглед въвеждането на подход, при който рискът се отчита в по-голяма степен.

Разбира се, не става въпрос да се засегнат въведените в ЕС мерки за реформиране на заплетения, непрозрачен и рисков характер на секюритизациите. Настоящото предложение обаче ще спомогне за по-доброто открояване на разграничителните белези на продуктите, които самите са прости, прозрачни и стандартизирани. Неговите разпоредби ще вдъхнат доверие у инвеститорите и ще послужат за висок стандарт на ЕС за подпомагане на страните при преценяване на свързаните със секюритизациите рискове (както при даден продукт, така и сред няколко продукта). Естествено, новата уредба на равнище ЕС не отменя необходимостта за инвеститорите да извършват щателна надлежна проверка, нито контролира кредитния риск при секюритизирани кредити — инвеститорите разполагат с пълен набор от инвестиционни средства, които отговарят на търсения баланс между риск и възвръщаемост. Понятието „опростена, прозрачна и стандартизирана“ (ОПС) секюритизация се отнася до процеса на структуриране на секюритизацията, а не до кредитното качество на базовите активи. Следователно то изобщо не означава, че някои секюритизации, които не са ОПС (например са с по-сложни структури), не могат да се образуват от базисни експозиции с подходящо кредитно качество.

В заключенията си от заседанието на 25 и 26 юни 2015 г. Европейският съвет отбеляза, че секюритизацията може да бъде ефективен механизъм за прехвърляне на риск от кредитните към некредитните институции, което ще увеличи кредитния капацитет на първите и ще насочи финансирането от вторите към нуждите от оборотен капитал на дружествата. Европейският съвет поиска от Комисията да предложи до края на 2015 г., като приоритетна нормотворческа област, уредба на ОПС секюритизации, която да се основава на многобройните текущи инициативи на европейско и международно равнище.

В резолюцията си от юли 2015 г. относно съюза на капиталовите пазари на европейската икономика Европейският парламент отбеляза, че разработването на опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации следва да се оптимизира и приветства инициативата за изготвяне на специфична нормативна уредба, в която да се съдържа единно определение за висококачествена секюритизация и ефективни методи за мониторинг, измерване и управление на риска, с оглед създаването на устойчив и прозрачен пазар на секюритизации. В настоящото предложение за регламент са разграничени разпоредбите относно ОПС секюритизациите и относно ОПС и останалите секюритизации.

Съгласуваност със съществуващите разпоредби в тази област на политика

Понастоящем нормативната уредба на равнище ЕС на секюритизациите се състои от значителен брой правни актове на ЕС. Сред тях са Регламентът относно капиталовите изисквания за банките⁵, директивата „Платежоспособност II“ за застрахователните

⁵ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

дружества⁶ и директивите за управляващите активи лица — ПКИПЦК⁷ и ЛУАИФ⁸. Правни разпоредби, в частност относно оповестяването на информация и прозрачността, са залегнали в Регламента относно агенциите за кредитен рейтинг (АКР III)⁹ и в Директивата за проспектите¹⁰. В договаряните понастоящем законодателни предложения на Комисията относно структурните реформи при банките и относно фондовете на паричния пазар също се съдържат елементи, свързани с пруденциалното третиране на секюритизациите.

Някои делегирани актове също съдържат разпоредби в тази насока. В два делегирани акта — относно пруденциалните изисквания за застрахователите (по силата на директива „Платежоспособност II“¹¹) и ликвидността на кредитните институции (чрез регламента относно коефициента на покритие на ликвидността¹²) — ЕС предприе стъпки за създаване на диференцирано нормативно третиране, така че опростените, прозрачни и стандартизирани продукти да бъдат по-добре разграничени от по-непрозрачните и сложните. В резултат ще бъдат намалени пречките пред процеса на секюритизация и подобрена ликвидността и дълбочината на пазара, което от своя страна е с потенциал да увеличи привлекателността на някои секюритизации. Естествено, тази диференциация не отменя необходимостта за инвеститорите да извършват надлежна проверка. Приемането на тези делегирани актове през 2014 г. бе предварителен етап, като сега са необходими по-нататъшни действия, основани на инициативите на ЕС и международната общност за сближаване на регулаторните стандарти.

Напоследък редица международни и европейски публични органи усилено работят в областта на секюритизациите. Настоящото предложение се гради върху тези инициативи.

На световно равнище, Базелският комитет по банков надзор (БКБН) и Международната организация на комисиите по ценни книжа (МОКЦК) съвместно създадоха междусекторна работна група, която проучва пречките пред секюритизациите и чиято основна задача е да разработи критерии за опростени,

⁶ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

⁷ Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

⁸ Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

⁹ Регламент (ЕО) № 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно агенциите за кредитен рейтинг (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 1).

¹⁰ Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 г. относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО, (ОВ L 345, 31.12.2003 г., стр. 64—89).

¹¹ Делегиран регламент (ЕС) 2015/35 на Комисията от 10 октомври 2014 г. за допълнение на Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 12, 17.1.2015 г., стр. 1).

¹² Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 на Комисията от 10 октомври 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискването за ликвидно покритие за кредитните институции (ОВ L 11, 17.1.2015 г., стр. 1).

прозрачни и сравними секюритизиращи инструменти. На 23 юли 2015 г. групата обяви набор от световни критерии¹³.

През декември 2014 г. БКБН публикува преработени стандарти за капитала на банките, които инвестират в секюритизации. През идните месеци Комитетът също така ще обмисли дали — и как — да включи в капиталовите изисквания за секюритизациите разработените от работната група на БКБН—МОКЦК критерии за опростени и прозрачни секюритизации.

На равнище ЕС, в отговор на бавното възстановяване на пазарите на секюритизации, редица публични органи обмислят този въпрос. Например през май 2014 г. Европейската централна банка (ЕЦБ) и Bank of England започнаха обществено допитване за това как може да се подобри функционирането на пазара на секюритизации в Европейския съюз.

По искане на Комисията през януари 2014 г., на 7 юли 2015 г. Европейският банков орган (ЕБО) изготви становище до Комисията относно уредба на съответните секюритизации. Той предложи критерии за дефинирането на опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизационни сделки, включително специален набор от елементи за краткосрочните секюритизации като обезпечените с активи търговски ценни книжа. ЕБО също така предложи дългосрочните секюритизиращи инструменти да бъдат третирани пруденциално с отчитане в по-голяма степен на риска, а предложените в нормативната уредба на секюритизациите „Базел 2014 г.“ капиталови изисквания за обезпечените с активи търговски ценни книжа да бъдат изменени с оглед признаване на относително по-ниската рисковост на ОПС секюритизациите, като същевременно изискуемият капитал остане в периметъра на пруденциалната допълнителна такса.

Накрая, Съвместният комитет на европейските надзорни органи разгледа съществуващите на равнище ЕС изисквания за оповестяване и задължения във връзка с надлежната проверка, отчетността за целите на надзора и запазването на риска. Съвместният комитет проучи и евентуалното наличие на несъответствия в настоящата нормативна уредба. На 12 май 2015 г. бе публикуван подробен доклад.

Съгласуваност с други политики на Съюза

Настоящото предложение за регламент относно секюритизациите подкрепя представения от Комисията през 2014 г. План за инвестиции за Европа, с който се предприемат мерки срещу основните пречки пред инвестициите. Този нов подход ще допринесе за преодоляването на настоящия недостиг в ЕС на финансиране на реалната икономика.

Настоящата инициатива е част от приетия днес от Европейската комисия План за действие с оглед постигането на съюз на капиталовите пазари. Съюзът на капиталовите пазари е един от приоритетите на Комисията. Той ще осигури подкрепа от финансовата система на работните места и растежа и ще съдейства за преодоляването на демографските предизвикателства, пред които е изправена Европа, а също така ще обвърже по-тясно спестяванията и растежа и ще осигури повече възможности и по-висока възвръщаемост за вложителите и инвеститорите. Съюзът на капиталовите пазари ще увеличи възможностите за дружествата да се финансират на различни етапи от своето развитие и ще насочи инвестициите там, където те могат да бъдат впрегнати

¹³ На адрес <http://www.bis.org/bcbs/publ/d332.htm>

най-продуктивно в подкрепа на развитието на европейския бизнес и инфраструктурни проекти.

От 18 февруари до 13 май 2015 г. Комисията проведе обществено допитване — Зелена книга относно изграждането на СКП. Повечето отговорили участници потвърдиха определения в Зелената книга области за насърчаване на европейските капиталови пазари¹⁴. Заинтересованите страни подкрепиха изготвянето на нормативна уредба на равнище ЕС, с която да се насърчат опростените и прозрачни секюритизации, и в рамките на отделно допитване изразиха подробни становища.

Наред с Плана за инвестиции за Европа и нормотворческите инициативи в областта на финансовия сектор, няколко институции и органи на ЕС предприеха инициативи за съживяване на пазарите на секюритизации и възобновяване на доверието в доброто им функциониране. Комисията, в сътрудничество с Европейската инвестиционна банка и Европейския инвестиционен фонд, полага грижи, за да подпомогне финансирането на МСП — такива са програмата COSME и съвместните инициативи на Комисията и ЕИБ с използването на дружества за секюритизация.

През втората половина на 2014 г. ЕЦБ стартира програма за закупуване на обезпечени с активи ценни книжа (ОАЦК), с която да се подобри функционирането на трансмисионния механизъм на паричната политика. В комбинация с други парични мерки (целеви операции по дългосрочно рефинансиране, програма за закупуване на обезпечени облигации и др.), програмата за закупуване на активи на публичния сектор има за цел да подкрепи предоставянето на кредити за икономиката на еврозоната. В на 2 октомври 2014 г. оперативни параметри на програмата се посочва какви ОАЦК ЕЦБ може да купува. Критериите основно отразяват действащите разпоредби относно допълнителните обезпечения при операциите по рефинансиране и като цяло са в съответствие с актуалните критерии в делегираните актове на Комисията, както и с настоящото предложение.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

Правно основание

Правното основание за предложението е член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), в който се предвижда приемането на мерки за сближаване на законовите, подзаконовите или административните разпоредби на държавите членки, които имат за цел създаването или функционирането на вътрешния пазар.

Това правно основание е използвано от законодателя на ЕС и за приемането на Регламента за капиталовите изисквания (РКИ) (Регламент (ЕС) № 575/2013), Регламента относно агенциите за кредитен рейтинг (АКР III) (Регламент (ЕС) № 1060/2009) и Регламент (ЕС) № 648/2012 (относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции), чиито разпоредби настоящият регламент заимства или изменя.

С настоящото предложение се изменят и някои разпоредби на директивата „Платежоспособност II“, както и се отменят разпоредби на директивите за ПКППЦК и ЛУАИФ. Тези директиви се основават на член 53 във връзка с член 62 от Договора. Въпреки че що се отнася до настоящото предложение правното основание на тези разпоредби не е член 114 от Договора, ако те бяха приети отделно от тази директива,

¹⁴ Вж. [да се добави връзка към получените становища].

тяхното правно основание щеше да бъде член 114 от ДФЕС. Тяхната главна цел е създаването и функционирането на вътрешния пазар, по-специално чрез осигуряване на еднакви условия на конкуренция на вътрешния пазар за инвеститорите в секюритизации и за техните емитенти.

Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

С настоящото предложение се цели да се възобнови един устойчив пазар на секюритизации, който да подобри финансирането на икономиката на ЕС, като същевременно бъде осигурена финансова стабилност и защита на инвеститорите. Пътят за постигането на тази цел е предоставянето на нормативна платформа, върху която да се изгради доверието на инвеститорите, постигането на по-тясна съгласуваност и стандартизация на пазара и създаването на нормативна уредба, която отчита риска в по-голяма степен (чрез изменение на Регламента за капиталовите изисквания и делегирания акт „Платежоспособност II“).

Секюритизиращите продукти са част от финансовите пазари в ЕС, които са открити и интегрирани. Секюритизацията свързва финансови институции от различни държави членки и трети държави: често банките иницират секюритизирани заеми, а финансовите институции — застрахователни дружества и инвестиционни фондове — инвестират в тези продукти, като тази дейност прехвърля не само европейските граници, а и има световно измерение. Следователно пазарът на секюритизации е по същество международен.

Държавите членки не могат сами да предприемат необходимите действия за съживяване на пазарите на секюритизации. ЕС се застъпва за международни стандарти за опростени, прозрачни и стандартизирани (ОПС) секюритизации. Такива стандарти ще помогнат на инвеститорите да определят категориите секюритизации, чиито присъщи рискове могат да се анализират лесно и прозрачно.

Прилагането на тези международни стандарти от държавите членки би могло да доведе до различаващи се подходи, което представлява *de facto* пречка за трансграничните инвеститори и уронва доверието на инвеститорите в стандарта за ОПС секюритизации. Освен това въвеждането на пруденциални норми за ОПС секюритизациите с оглед отчитане в по-голяма степен на риска, налага ЕС да даде определение на ОПС секюритизация, тъй като в противен случай нормативните изисквания към банките и застрахователните дружества с оглед отчитане в по-голяма степен на риска биха могли в различни държави членки да обхващат различни видове секюритизации. Това би довело до нееднакви условия на конкуренция и до регулаторен арбитраж. Що се отнася до липсата на съгласуваност и стандартизация, в правото на ЕС вече са хармонизирани редица елементи на секюритизациите, в частност определения, правила за оповестяване, надлежна проверка и запазване на риска, както и пруденциални изисквания към поднадзорните субекти, които инвестират в тези продукти. Всички тези разпоредби бяха включени в различни правни актове — РКИ, директивите „Платежоспособност II“, ПКИПЦК и ЛУАИФ, и Регламент относно АКР —, което доведе до някои несъответствия в изискванията към отделните инвеститори. Поради това разпоредбите могат да бъдат допълнително съгласувани и хармонизирани само с действия на равнище Съюз.

Предложеното действие изпраща в целия ЕС ясен и хомогенен сигнал за това, че резултатите при някои секюритизации бяха добри въпреки финансовата криза и че те могат да представляват полезни инвестиции за различните видове професионални

инвеститори, пред които ще бъдат премахнати нормативните пречки като липсата на подходящи пруденциални изисквания и несъгласуваните изисквания към финансовите сектори в различните държави членки. Фактът, че нормативните изисквания по отношение на секюритизациите са вече заложили в правото на ЕС означава, че с действия на национално равнище нито могат ефективно да се въведат изисквания с оглед отчитане в по-голяма степен на риска, нито да се съгласуват и стандартизират разпоредби като тези относно оповестяването, надлежната проверка и запазването на риска, които понастоящем са включени в различни правни актове на ЕС.

Пропорционалност

Избраният вариант на политика е да се въведат критерии за ОПС секюритизации, приложими както към дългосрочните секюритизации, така и към краткосрочните (обезпечените с активи търговски ценни книжа). Задачата да осигурят спазване на тези критерии лежи основно върху плещите на инициаторите и спонсорите, които за всяка ОПС секюритизация следва да се уверяват, че отговаря на съобщените на ЕОЦКП критерии за опростеност, прозрачност и стандартизираност (критерии за ОПС). Преди да инвестират в ОПС секюритизации инвеститорите следва да извършват съответната надлежна проверка, като се опират, доколкото е уместно, на уведомлението за ОПС и на информацията, оповестена от инициатора, спонсора и дружеството със специална цел — секюритизация. Този подход е подплатен с пруденциален надзор, трансгранична координация на надзора и механизъм за налагане на санкции. В уредбата на равнище ЕС са предвидени изисквания за прозрачност, надлежна проверка и запазване на риска.

Същевременно пазарните участници не са задължени да емитират ОПС секюритизации или да инвестират в тях: инициаторите могат да структурират секюритизации, които не са ОПС, или такива, които са по-прости, прозрачни и стандартизирани отколкото го изискват критериите за опростеност, прозрачност и стандартизираност. При разработването на тези критерии се търсеше съответствие със съществуващите критерии в делегираните актове „Платежоспособност II“ и относно коефициента на ликвидно покритие¹⁵, както и с критериите на Базелския комитет по банков надзор / Международната организация на комисиите по ценни книжа (МОКЦК) и ЕБО.

По отношение на спазването на изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност най-подходящото средство е отговорността да се поема от инициаторите и инвеститорите, върху които се упражнява пруденциален надзор. Последните са в състояние да следят пазарната конюнктура, да проверяват дали дадена сделка изпълнява всички изисквания за опростеност, прозрачност и стандартизираност, и при необходимост да налагат санкции. От една страна финансовата криза показва, че в миналото инвеститорите разчитаха твърде много на трети страни — например агенциите за кредитен рейтинг — и не извършваха надлежна проверка в необходимата степен. Този феномен отчасти се обяснява и от нормативното позоваване на трети страни (т.нар. „hardwiring“) и следователно следва да се избягва. В настоящото предложение задачата за извършване на надлежна проверка е главно върху плещите на инициаторите и инвеститорите, въпреки че третите страни могат по своя инициатива да играят важна роля. От друга страна една предварителна намеса на надзорните органи за обявяване на дадена секюритизация за изпълняваща изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност би прехвърлила отговорността върху публичните органи и породила опасност от недобросъвестно поведение, тъй като отговорността

¹⁵ Вж. бележки под линия 16 и 17.

трябва всъщност да се поеме от инициаторите, спонсорите и дружествата със специална цел — секюритизация.

Накрая, нормативната уредба на равнище ЕС относно секюритизациите се изготвя, където е приложимо, в съответствие със съществуващите в законодателството на Съюза определения и разпоредби относно оповестяването, надлежната проверка и запазването на риска. По този начин пазарът ще продължи да функционира според съществуващата нормативна уредба, когато тя не е изменена, което ще предотврати ненужното увеличаване на разходите и възникването на проблеми от нормативно естество. Защитата на инвеститорите и финансовата стабилност също ще се запазят, като същевременно се допринесе във възможно най-голяма степен за финансирането на икономиката на ЕС. Когато създаването на хармонизирана нормативна уредба на равнище ЕС налага промени в настоящата правна рамка, такива са направени.

Независимо от това, такова хармонизиране само по себе си не е в състояние да стандартизира всички процеси и практики на пазарите на секюритизации. Ето защо в предложението пазарните участници се призовават да работят за допълнително стандартизиране на пазарните практики. Общественото допитване например подкрепи допълнително стандартизиране на секюритизационната документация от самите пазарни участници, като извършеното от Нидерландската асоциация за секюритизации. Този подход може да бъде приложен към други класове активи и в други държави членки, така че секюритизационните практики да се стандартизират допълнително и така не само да се намалят разходите за всички пазарни участници, а и да се улесни инвестирането в секюритизации. Комисията призовава пазарните участници и техните професионални сдружения да положат усилия за допълнително стандартизиране. Тя ще наблюдава процеса и при необходимост ще го подпомага.

Пропорционалността е допълнително обсъдена в оценката на въздействието, в частност в раздел 4.4.

Избор на инструмент

С настоящото предложение се цели създаването на устойчив пазар на ОПС секюритизации. Поради това в него са заложили задължителните за тези секюритизации критерии и е предвидена необходимата надзорна уредба, като освен това са обединени действащите в правото на ЕС в областта на секюритизациите разпоредби относно запазването на риска, оповестяването и надлежната проверка.

Критериите за ОПС следва да са еднакви в целия ЕС. Понастоящем, сравними критерии с по-ограничен обхват са включени в два приети от Комисията делегирани регламента (относно коефициента на ликвидно покритие и „Платежоспособност II“). От своя страна, съществени разпоредби относно оповестяването, надлежната проверка и запазването на риска се съдържат в редица регламенти на ЕС (РКИ, делегиран акт „Платежоспособност II“ и делегираните регламенти — относно АКР и относно ЛУАИФ).

Член 114, параграф 1 от ДФЕС е правното основание за регламент за определяне на единни разпоредби с оглед усъвършенстване функционирането на вътрешния пазар. Определянето на критерии за ОПС секюритизации и хармонизирането на действащите в правото на ЕС в областта на секюритизациите разпоредби относно запазването на риска, оповестяването и надлежната проверка ще подкрепят правилното и стабилно функциониране на вътрешния пазар. Тези резултати не биха могли да бъдат постигнати с директива, тъй като прилагането ѝ крие опасност от разнотой на приетите на

национално равнище мерки, което би могло да доведе до изкривяване на конкуренцията и до регулаторен арбитраж. Освен това повечето действащи норми на ЕС в тази област са приети под формата на регламенти.

Създаването на тази правна уредба налага приемането на редица правни актове. На първо място това е регламент относно секюритизациите, с който ще се създадат единни определения, ще се предвидят единни разпоредби, приложими към различните финансови сектори, и ще се хармонизират разпоредбите относно запазването на риска, надлежната проверка и оповестяването. В същия регламент ще бъдат определени валидните за финансовите сектори на всички държави членки критерии за ОПС секюритизации, допустими класове активи и структури на сделки, както и съответни пазарни участници от всички сектори. С настоящия регламент следва също така да бъдат отменени някои разпоредби в секторното законодателство, които ще станат излишни. На второ място трябва да бъдат предложени правни актове за такъв пруденциален подход на кредитните институции към секюритизациите, който отчита риска в по-голяма степен. Понастоящем приложимата към кредитните институции и застрахователите пруденциална рамка е заложена съответно в РКИ и в делегирания акт „Платежоспособност II“. Поради това, след приемането на нормативната уредба на секюритизациите следва да се приеме предложение за изменение на РКИ и да се измени делегираният акт „Платежоспособност II“.

Що се отнася до графика на тези инструменти, различните правни актове представляват взаимосвързан пакет, тъй като за критериите за ОПС секюритизации ще се прилага специфичен пруденциален режим. Поради това е важно Комисията да изготви цялостен пакет, който да съдържа всички съответни елементи.

За да се осигури съвместимост с настоящия регламент на нормативната уредба на секюритизациите в застрахователния сектор са необходими редица изменения на Делегиран регламент (ЕС) 2015/35 (делегиран акт „Платежоспособност II“). Първо, определенията във връзка със секюритизациите трябва да бъдат приведени в съответствие с тези в настоящото предложение. Второ, поради пряката приложимост на съдържащите се в настоящото приложение за регламент изисквания за запазване на риска и надлежна проверка, аналогичните изисквания в Делегиран регламент „Платежоспособност II“ могат да бъдат отменени след влизането в сила на настоящото предложение. Накрая, предвид широко споделения в общественото допитване — зелената книга относно СКП — възглед, че капиталовите изисквания по „Платежоспособност II“ следва да се изменят и за второстепенните траншове при ОПС секюритизациите с оглед отчитане в по-голяма степен на риска, Комисията ще изготви ново калибриране. Методиката ще се основава на подхода на подробен преглед на капиталовите изисквания за базисните експозиции, увеличени с коефициент на не-неутралност за отчитане на модела на риск на секюритизацията. Капиталовите изисквания на базисните експозиции ще се основават на калибриранията, понастоящем предвидени в Делегиран регламент (ЕС) 2015/35 на Комисията, а коефициентът на не-неутралност ще бъде обмислен спрямо средните фактори в становището на ЕБО от 7 юли 2015 г.¹⁶ Методиката ще намали значително капиталовите изисквания за второстепенните траншове на ОПС секюритизациите, като ще бъдат подобрени и техническите параметри на методиката за калибриране на първостепенните траншове. Тези промени на калибриранията ще приемат формата на изменение на Делегиран регламент (ЕС) 2015/35 на Комисията.

¹⁶ Намира се на следния електронен адрес: www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-14+Opinion+on+qualifying+securitisation.pdf

Комисията обаче е оправомощена да ги приеме още сега в Делегиран регламент „Платежоспособност II“. Въпреки това, тъй като новите калибрирования ще трябва да се позовават на настоящото предложение и по-специално на изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност, необходимите промени могат да бъдат приети едва след приемането на настоящото предложение. Комисията ще се постарее да осигури една и съща дата на прилагане на новите калибрирования и в застрахователния, и в банковия сектор.

Накрая, настоящото предложение ще бъде последвано на по-късен етап от предложение за изменение на делегирания акт относно коефициента на ликвидно покритие, за да го приведе в съответствие с настоящия регламент. По-специално в член 13 от посочения акт ще бъдат изменени критериите за допустимост на секюритизациите като активи от ниво 2Б, за да бъдат приведени в съответствие с предвидените в настоящия регламент общи критерии за ОПС. Тези изменения на делегираните актове не се предлагат сега. При тях се следва различна процедура и те зависят от резултатите от законодателните преговори по настоящия пакет.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Консултации със заинтересованите страни

Между 18 февруари и 13 май 2015 г. бе проведено обществено допитване относно евентуална нормативна уредба на равнище ЕС на опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации, в резултат на което се получи 120 отговора¹⁷. Като цяло от допитването стана ясно, че изготвянето на обща нормативна уредба на равнище ЕС на опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации следва да бъде приоритет (вж. Обобщение на отговорите в приложение 10 на оценката на въздействието).

Отговорилите на запитването общо взето се съгласиха, че трябва да се признае много по-добрата устойчивост на секюритизациите в ЕС по време на кризата спрямо тези в САЩ, както и че настоящата нормативна уредба се нуждае от изменение, което да спомогне за устойчивото възстановяване на пазара на секюритизации в Европа като допълнителен канал за финансиране на икономиката на ЕС, без да се отстъпва от финансовата стабилност.

Становищата на заинтересованите страни бяха взети предвид. Редица пазарни участници изразиха предпочитание за създаването на частни органи с функция на „сертифициращи“ или „контролни“ органи на ОПС секюритизации. Според тях задължителното прибягване до външни страни би могло да допринесе за подобряване на понастоящем отрицателния имидж на секюритизациите и за изграждането у инвеститорите на доверие в ОПС секюритизациите. Факултативното участие на трети страни с експертен опит в ОПС секюритизациите, които да съдействат при проверката дали дадена секюритизация удовлетворява изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност, може да подпомогне преценката както на инвеститорите, така и на инициаторите. От друга страна, повечето надзорни органи в общественото допитване подчертаха важноста инвеститорите да продължат да извършват собствена оценка, тъй като те самите в крайна сметка са отговорни за инвестиционните си решения. Комисията също така се надява, че по-благоприятните пруденциални изисквания в

¹⁷ Намира се на следния електронен адрес:
http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/securitisation/index_en.htm

банковия и в застрахователния сектор ще бъдат достатъчен стимул за инвеститорите да инвестират в ОПС секюритизации.

Събиране и използване на експертни становища

Комисията набра ценен опит от участието си в дискусиите и обmena на становища, информиращи съвместната работна група на БКБН—МОКЦК за пазарите на секюритизации, както и в работата на БКБН по прегледа на капиталовите изисквания. Освен това Комисията продължи да следи работата по ключови аспекти на секюритизацията на Съвместния комитет на европейските надзорни органи (ЕНО) и на неговите членове (ЕБО, ЕОЦКП, ЕОЗППО) поотделно. В резултат на проведените през 2014 г. от ЕЦБ—Bank of England, БКБН—МОКЦК и ЕБО три обществени допитвания беше събрана ценна информация за нагласите на заинтересованите страни по отношение на пазарите на секюритизации. В собственото си обществено допитване Комисията продължи по начертания от предишните проучвания път, като насочи усилията си към събиране на допълнителна информация по ключовите въпроси. Комисията се срещна с публични органи, централни банки, МВФ и представители на частния сектор. Като цяло тези консултации на международно равнище потвърдиха изразените в допитването на Комисията възгледи и предоставиха допълнителни сведения за относителните предимства на някои от предложените варианти на политика.

Оценка на въздействието

С оглед на настоящото предложение бе извършена оценка на въздействието, която бе обсъдена с междуведомствена ръководна група. Докладът за оценката на въздействието бе представен на Комитета за регулаторен контрол на 17 юни 2015 г. Заседанието на комитета се състоя на 15 юли 2015 г. Комитетът изрази положително становище и призова за промени и допълнителна работа в следните области: конюнктура на пазара на секюритизации в отделните държави членки и вероятно въздействие на инициатива на това равнище; описание на връзката между установените проблеми и целите на инициативата, както и реалистичен анализ на целите ѝ; преглед на предимствата и недостатъците на различните варианти, чието въздействие се анализира. Тези въпроси бяха разгледани и включени в окончателния вид на оценката, качен на уебсайта на Комисията. Пригодност и опростяване на законодателството

С настоящото предложение се опростяват и хармонизират действащите правни разпоредби в областта на секюритизациите. Не е лесно да се прецени достатъчно точно допълнителното финансиране, което активизираните пазари на секюритизации биха могли да мобилизират, тъй като то зависи от множество фактори — макроикономическите условия и паричната политика, съвкупното търсене на кредити, тенденциите при алтернативните канали за финансиране и т.н. —, които е вероятно с времето да се променят и така да повлияят върху крайния резултат. Например ако средният емисионен обем на пазара на секюритизации се върне към предкризисните си равнища и новите емисии бъдат използвани от кредитните институции за предоставяне на нови кредити, полученото допълнително кредитиране за частния сектор би могло да бъде 100—150 млрд. евро. Това би представлявало 1,6 % увеличение на кредитирането за предприятията и домакинствата в ЕС.

Степента на риск при тези финансови инструменти и присъщата им сложност ги правят неподходящи за индивидуалните инвеститори. Предпочетените в настоящото

предложение варианти на политика следва да повлияят положително върху финансирането на МСП в няколко аспекта (вж. приложение 6 към доклада за оценката на въздействието). На първо място ще се насърчи финансирането на МСП посредством два целеви канала: кредити за МСП под формата на обезпечени с активи ценни книжа на МСП и краткосрочни заеми с помощта на опростени и прозрачни обезпечени с активи търговски ценни книжа. На второ място инициативата ще снабди банките с начин да прехвърлят риск от счетоводните си баланси, което означава, че те ще разполагат с повече капитал, който могат да използват за отпускане на нови кредити, включително на МСП. Накрая, с въвеждането на равнище ЕС на единна и последователна нормативна уредба на секюритизациите и насърчаването на пазарните участници да се стремят към допълнително стандартизиране, инициативата ще намали оперативните разходи за секюритизации. Тъй като тези разходи са по-високи от средните разходи за секюритизиране на кредитите на МСП, това намаление следва да се отрази положително в частност върху цената на кредита за МСП.

Основни права

Донякъде относими към настоящото предложение са само защитата на личните данни (член 8), свободата на стопанска инициатива (чл. 16) и защитата на потребителите (чл. 38) от Хартата на основните права на ЕС. Ограничаването на тези права и свободи е позволено съгласно член 52 от Хартата.

За настоящото предложение целта от общ интерес, която оправдава някои ограничения на основните права, е целта за гарантиране на лоялните пазарни отношения и на финансовата стабилност. Свободата на стопанска инициатива може да бъде повлияна от необходимостта да се спазват някои изисквания за запазване на риска и надлежна проверка, чиято цел е да се съгласуват интересите в инвестиционната верига и да се гарантира, че поведението на потенциалните инвеститори е благоразумно. По отношение на защитата на личните данни може да бъде необходимо да се разкрива определена информация на равнище кредит, за да се гарантира възможността за инвеститорите да извършват надлежна проверка. Необходимо е все пак да се отбележи, че тези разпоредби са вече въведени в правото на ЕС. Настоящото предложение не би трябвало да има въздействие върху потребителите, тъй като секюритизациите не са предназначени за тях. От друга страна ОПС секюритизациите ще позволят на всички класове инвеститори да анализират рисковете по-добре, което допринася за защитата на инвеститорите.

4. ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Настоящото законодателно предложение ще има ограничено въздействие върху бюджета на ЕС. То предполага допълнителна работа по политиката в рамките на Комисията и в трите ЕНО. Освен това на ЕНО ще бъдат възложени специфични координационни задачи за осигуряване на съгласувано прилагане в ЕС на уредбата на ОПС секюритизациите. Финансов фиш е добавен като приложение към настоящото предложение.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

• Планове за изпълнение и уредба за мониторинг, оценка и докладване

Тъй като предлаганият инструмент е регламент, който се основава до голяма степен на съществуващото законодателство на ЕС, изготвянето на план за изпълнение не е необходимо.

Регламентът включва мониторинг и оценка от страна на европейските надзорни органи (ЕНО) и Комисията. На първо място, ЕБО, в тясно сътрудничество с ЕОЦКП и ЕОЗППО, следва да публикува доклад за прилагането на изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност, за предприетите от надзорните органи действия, за евентуално възникналите по време на прилагането съществени рискове и нови слаби места, както и за инициативите, които пазарните участници са предприели за насърчаване стандартизирането на пазара на секюритизации в ЕС. Освен това, три години след влизането в сила на настоящия регламент ЕОЦКП, в тясно сътрудничество с другите два ЕНО, ще публикува доклад за действието на изискванията за прозрачност и степента на прозрачност на пазара на секюритизации в ЕС.

На второ място, четири години след влизането в сила на настоящия регламент Комисията ще направи преглед на действието му и ще докладва за това на Европейския парламент и Съвета, като, ако е целесъобразно, заедно с доклада ще представи законодателно предложение.

По такъв начин регламентът ще бъде обект на цялостна оценка, за да се определи, наред с другото, доколко ефективно и ефикасно е постигнал заложените в него цели.

Степента на постигане на първата цел (*диференциране на опростените, прозрачни и стандартизирани секюритизирани продукти от другите видове секюритизации*) ще бъде преценена във връзка с цените и емисиите на ОПС продукти. Ако и двете отбележат увеличение спрямо продуктите, които не са ОСП, това ще бъде знак за диференциация и следователно — за това, че първата цел е постигната.

Втората цел (*насърчаване разпространението на стандартизирани процеси и практики на пазарите на секюритизации, преодоляване на нормативната несъгласуваност*) ще бъде преценена с оглед на три критерия: 1) растежът на цените и обема на емитираните ОПС продукти (което например следва да бъде стимулирано от намаляването на оперативните разходи); 2) степен на стандартизираност на средствата за маркетинг и отчитане; както и 3) обратна връзка от пазарните участници за динамиката на оперативните разходи (количествените данни за това може да не бъдат обществено достъпни).

Подробно разяснение на конкретни разпоредби на предложението

Настоящото предложение има две основни части. Първата е посветена на общите за всички секюритизации правила, а втората — на ОПС секюритизациите.

Първата част съдържа набор от правила, приложими към всички секюритизации, включително ОПС. Вярно е, че действащото законодателство на ЕС вече налага на секторите на кредитните институции, управлението на активи и застраховането някои правила, но разпоредбите са разпръснати в различни законодателни актове и не винаги са последователни. Поради това в първата част на предложението правилата са обхванати от един законодателен акт, което осигурява последователност и сближаване на различните сектори, както и рационализиране и опростяване на действащите разпоредби. В резултат на това разпоредбите със секторен обхват, които третират същия предмет, ще бъдат отменени.

Втората част съдържа критериите за това коя секюритизация може да е ОПС. В регламента относно коефициента на ликвидно покритие и регламента „Платежоспособност II“ Комисията е заложила, за определени цели, критерии, подобни на тези в настоящото предложение. С регламента относно секюритизациите обаче ще се

създаде общ и приложим за няколко сектора режим. Преразглеждането на РКИ и бъдещото изменение на делегирания акт „Платежоспособност II“ ще въведат, за инвестиращите в ОПС секюритизации банки и застрахователи, пруденциални изисквания с оглед отчитане в по-голяма степен на риска. Делегираният акт относно коефициента на ликвидно покритие също ще бъде изменен, така че да препраща към настоящия законодателен акт и по-специално към набора от критерии за ОПС. В изменения делегиран акт ще се съдържат и специфични критерии за секюритизационните характеристики, отнасящи се до ликвидността.

Определения (член 2)

Определенията в предложението са до голяма степен заимствани от РКИ и осигуряват прилагане на едни и същи определения в различни финансови сектори, включително в тези, които не са обхванати от РКИ.

Правила за надлежна проверка за инвеститорите (член 3)

Тъй като секюритизациите не винаги са най-простите и прозрачни финансови продукти и могат да са свързани с по-висок риск в сравнение с други финансови инструменти, институционалните инвеститори подлежат на правила за надлежна проверка.

Действащите правила се съдържат в РКИ, делегирания акт „Платежоспособност II“ и Делегиран регламент 231/2013 на Комисията (Регламент относно ЛУАИФ). Тези правила ще бъдат отменени и заменени с един член, в който за всички поднадзорни институционални инвеститори, осъществяващи дейност във или чрез ЕС, се предвиждат едни и същи опростени разпоредби за комплексна проверка. Понастоящем за ПКИПЦК не се прилагат правила за надлежна проверка; член 50а от Директивата за ПКИПЦК обаче оправомощава Комисията да приеме такива правила. Това все още не е направено, тъй като ПКИПЦК ще бъдат обхванати в настоящата инициатива. Поради тази причина в предложението се въвеждат изисквания за ПКИПЦК. Изискванията за надлежна проверка обхващат и ИППО. До момента правилата не ги обхващаха, но такава стъпка се вписва добре в целта в предложението ИППО 2 за подобряване на управлението на риска, както и в целта да се създаде хармонизирана нормативна уредба за институционалните инвеститори.

При ОПС секюритизациите инвеститорите също следва да извършват надлежна проверка по силата на изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност. Тъй като изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност не дават информация за профила на риска на дадена секюритизация, инвеститорите запазват отговорността да оценят рисковете, свойствени на експозицията им към секюритизиращата позиция, както и да преценят дали секюритизацията е подходяща и съобразена с техните потребности.

Запазване на риска (член 4)

Запазването на риска от инициаторите, спонсорите и първоначалните кредитори на секюритизирани ценни книжа осигурява съгласуване на техните интереси и тези на инвеститорите.

В действащите секторни правила (в РКИ, Директивата „Платежоспособност II“ и Регламента относно ЛУАИФ) вече се съдържат изисквания за запазване на риска, но се използва т.нар. „непряк подход“: инициаторите, спонсорите и първоначалните кредитори не са пряко задължени да спазват тези изисквания, а инвеститорът следва да

проверява дали инициаторът, спонсорът или първоначалният кредитор е запазил риска. Това обаче е в тежест на инвеститора, който няма пряк достъп до информацията, необходима за извършването на тази проверка.

Затова в настоящото предложение е въведено пряко изискване за запазване на риска и задължение за инициатора, спонсора и първоначалните кредитори да докладват. Така за инвеститорите ще е по-лесно да проверяват дали тези субекти са запазили риска. При секюритизациите, по-специално когато инициаторът, спонсорът или първоначалният кредитор не е установен в ЕС, непрекият подход ще продължи изцяло да се прилага. Такъв подход ще осигури равнопоставеност в световен мащаб. В съответствие с действащото законодателство на ЕС следва да се направят някои изключения за случаите, когато секюритизираниите експозиции са напълно, безусловно и неотменяемо гарантирани — в частност от публичните органи. Ако публичните органи са предоставили помощ — под формата на гаранции или по друг начин, разпоредбите на настоящия регламент не засягат нормите в областта на държавната помощ.

В настоящото предложение също така е отчетена препоръката на ЕБО за поправянето на потенциален пропуск при прилагането на режима за запазване на риска, а именно опасността изискванията да бъдат заобиколени чрез разширително тълкуване на определението за инициатор. В тази връзка следва да се уточни, че за целите на член 4 субект, създаден като структура с единствената цел да секюритизира експозиции и без широка стопанска цел, не може да се смята за инициатор. Например субектът, който запазва икономически интерес, трябва да има капацитет да изпълнява задължения за плащане, като използва средства, несвързани с експозициите, които се секюритизират.

Правила за прозрачност (член 5)

Изискванията за прозрачност при секюритизациите и базисните експозиции позволяват на инвеститорите да разбират, оценяват и сравняват секюритизационните сделки, а не да разчитат единствено на трети страни като например агенциите за кредитен рейтинг. Те им позволяват да действат като благоразумни инвеститори и да извършват надлежна проверка.

С настоящото предложение на инвеститорите се гарантира достъп до цялата необходима информация за секюритизациите. То обхваща всички видове секюритизации и всички сектори. За улесняване както на инвеститорите — при използването на информацията, така и на инициаторите, спонсорите и дружествата със специална цел секюритизация — при оповестяването, предложението се базира на достиженията на правото на ЕС, включително — на стандартизираните образци за оповестяване. Последните понастоящем не обхващат всички секюритизационни сегменти, което налага разработването на допълнителни образци (например за обезпечените с активи търговски ценни книжа). За тази цел е необходимо в изискванията за оповестяване да се намери точният баланс между равнището на детайлност и пропорционалността.

Инициаторите, спонсорите и дружествата със специална цел — секюритизация следва да осигурят на инвеститорите свободен достъп до информацията. Това може да стане посредством стандартизирани образци, качени на уебсайт, който отговаря на определени критерии като например контрол на качеството и непрекъснатостта на данните. На практика това би могло да позволи въвеждането на тази информация в хранилище на данни каквото е Европейската банка с данни, където голяма част от този вид информация вече се събира с оглед определяне на допустимостта при операциите

на Евросистемата по рефинансиране. Докладването на информацията ще се извършва посредством стандартизирани образци, които биха могли да се използват и за докладването по силата на настоящия регламент, а до влизането му в сила — за докладването, по силата на член 8б на Регламент АКР III, до уебсайта за структурираните финансови инструменти. Във всеки случай компетентните органи ще имат отговорността да гарантират, че информацията се предоставя на инвеститорите по подходящ начин и че уебсайтът отговаря на изискваните характеристики. ЕОЦКП, в тясно сътрудничество с ЕБО и ЕОЗППО, следва да посочи в проект на регулаторен технически стандарт изискванията за уебсайта, на който се предоставя информацията за държателите на секюритизиращи позиции. Тези изисквания ще обхванат по-специално структурата на управление, включително независимостта на уебсайта, условията за достъп до информацията, вътрешните процедури за осигуряване на гладкото функциониране, експлоатационната надеждност и целостта на уебсайта, както и въведените процедури за осигуряване на качеството и точността на информацията.

ОПС секюритизации (членове 6—13)

В членове 6—13 се съдържат изискванията за **опростени, прозрачни и стандартизирани (ОПС) секюритизации**.

Стандартът „ОПС“ не означава, че секюритизацията се приема за безрискова, а че продуктът удовлетворява редица критерии и че благоразумният и полагащ дължимата грижа инвеститор ще бъде в състояние да анализира съответния риск.

Изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност ще бъдат два вида: за дългосрочните секюритизации и за краткосрочните (обезпечени с активи търговски ценни книжа). До голяма степен изискванията обаче са сходни. Те са разработени въз основа на изискванията в делегираните актове относно коефициента на ликвидно покритие и „Платежоспособност II“, както и на становищата на ЕБО и стандарта на БКБН—МОКЦК. На изискванията ще подлежат всички финансови сектори.

По силата на настоящото предложение единствено секюритизациите с пълна цесия могат да бъдат ОПС. При секюритизацията с пълна цесия собствеността на базисните експозиции се прехвърля или фактически се предоставя на дружество със специална цел — секюритизация. При синтетичните секюритизации базисните експозиции не се прехвърлят на такъв субект, а чрез обезпечение или договор за деривати се прехвърля кредитният риск, свързан с базисните експозиции. С това се въвежда допълнителен кредитен риск от контрагента и потенциална сложност по отношение в частност на съдържанието на договора. До настоящия момент критерии за ОПС за синтетичните секюритизации не са разработени нито на международно (БКБН—МОКЦК), нито на европейско (ЕБО) равнище. Поради това към настоящия момент няма достатъчно яснота по въпроса кои синтетични секюритизации следва да се смятат за ОПС и при какви условия. Комисията ще проучи допълнително този въпрос и ще следи работата на международните и европейските органи по него. Тя ще прецени дали някои синтетични секюритизации, чиито показатели по време на финансовата криза са били добри и които са опростени, прозрачни и стандартизирани, следва да могат да изпълнят изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност. В бъдещите си предложения за политика Комисията ще разчита на допълнителна информация, по-специално от ЕБО. От друга страна бе посочена специфична категория операции, чийто обект са МСП и които са предприети съвместно с публични органи или във връзка с публични гаранционни схеми (т. нар. „траншова обезпеченост“). Тази категория при

определени условия ще може да се ползва от пруденциалния режим в РКИ за ОПС продукти.

Уведомяване за ОПС и оповестяване на информация (член 14)

Инициаторите, спонсорите и дружествата със специална цел — секюритизация следва да носят съвместна отговорност за спазването на изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност и за уведомяването на ЕОЦКП за това. Това уведомление органът ще публикува на своя уебсайт. Това задължение ще гарантира, че инициаторите, спонсорите и дружествата със специална цел — секюритизация поемат отговорност за твърдението си, че дадена секюритизация е ОПС, и ще осигури прозрачност на пазара. Инициаторите и спонсорите ще носят предвидената в националното право отговорност за всяка загуба или вреда, породена от неточни или подвеждащи уведомления. От инвеститорите ще продължи да се изисква да извършват подходяща надлежна проверка, но те ще могат да разчитат в разумна степен на уведомлението за дадена секюритизация като ОПС, както и на оповестената от инициатора, спонсора и дружеството със специална цел — секюритизация информация за съответствие с критериите за ОПС. За улесняване на процеса за инвеститорите, инициаторите, спонсорите и дружествата със специална цел — секюритизация, ЕНО ще изготвят образец за оценка на опростеността, прозрачността и стандартизираността.

Надзор (членове 15—22)

За запазване на финансовата стабилност, за осигуряване на доверието на инвеститорите и за насърчаване на ликвидността е важно върху секюритизационните пазари да бъде упражняван подходящ и ефективен надзор. За тази цел в предложението от държавите членки се изисква да определят компетентните органи в съответствие с действащите правни актове на ЕС в областта на финансовите услуги. В съответствие с настоящата практика при действащите норми на ЕС, за да контролират спазването на члена за надлежна проверка държавите членки следва за съответния институционален инвеститор да определят компетентния надзорен орган. Този надзорен орган следва да разполага с правомощията, предоставени му по силата на действащото право в областта на финансовите услуги. За надзора по членове 4—14 от предложението, когато участващите страни са обхванати от правото на ЕС в областта на финансовите услуги, компетентният орган за съответния поднадзорен субект следва да бъде определен от държавите членки. Например, когато този субект е кредитна институция, съответният банков надзорен орган следва да бъде определен от държавите членки, а ако кредитната институция е значима по смисъла на Регламент (ЕС) № 1024/2013, той следва да бъде определен по единния надзорен механизъм. Ако съответната страна не е поднадзорен субект по правото на ЕС в областта на финансовите услуги (например дружество със специална цел — секюритизация), държавите членки могат да решат кой да бъде компетентният орган. По този начин предвидените в настоящото предложение надзорни механизми се съгласуват във възможно най-висока степен с действащите такива. За субектите, които понастоящем не са поднадзорни по правото на ЕС, държавите членки трябва да определят един или няколко компетентни органа.

Държавите членки следва да предоставят на компетентните органи надзорните правомощия и правомощията за разследване и налагане на санкции, които обичайно са предвидени в правото на ЕС в областта на финансовите услуги.

Предвид трансграничния характер на пазара на секюритизации сътрудничеството между компетентните органи и ЕНО е от решаващо значение. Фундаментални

елементи тук са обменът на информация, сътрудничеството в областта на надзора и разследванията, както и координирането на взимането на решения.

За да се гарантира последователно тълкуване и общо разбиране от компетентните органи на изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност, ЕБО, ЕОЦКП и ЕОЗППО следва да координират работата на компетентните органи в различните финансови сектори и да направят оценка на практическите трудности, които биха могли да възникнат при ОПС секюритизациите. Те например биха могли да координират действията си в рамките на Съвместен комитет на европейските надзорни органи. Един диалог под формата на въпроси и отговори би улеснил прилагането на настоящия регламент от пазарните участници и компетентните органи.

Предвид въздействието на класификацията на ОПС продуктите, например върху капиталовите изисквания за тях, са необходими някои специални разпоредби. Например две застрахователни дружества от две държави членки биха могли да инвестират в една и съща ОПС секюритизация от друга държава членка. Компетентният надзорен орган за първия застраховател обаче може да стигне до заключението, че секюритизираният инструмент не отговаря на изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност, а компетентният надзорен орган за втория — че отговаря на тези изисквания. Прилагането на различаващи се подходи може с времето да разклати доверието в подхода към ОПС секюритизациите и да доведе до регулаторен арбитраж.

В предложението следователно са въведени някои специални разпоредби, с които да се гарантира надеждността на този подход. Когато даден компетентен орган разполага с доказателства, че уведомлението за ОПС секюритизация, подадена от инициатор, спонсор и дружество със специална цел — секюритизация, е съществено неточно или подвеждащо, той следва незабавно да информира ЕОЦКП, ЕБО или ЕОЗППО, както и компетентните органи на съответните държави членки, за да обсъди с тях констатациите си. Ако не се стигне до споразумение се пристъпва към посредничество с правно обвързващ характер в съответствие с Регламента за ЕОЦКП.

Изменения на други правни актове (членове 23—27)

С членове 24 до 27 се изменят някои членове на други правни актове, по-специално Директивата относно ПКИПЦК, Директивата „Платежоспособност II“, Директивата относно ЛУАИФ, Регламент АКРП и Регламента за европейската пазарна инфраструктура. Тези промени се налагат, за да се отрази създаването в настоящото предложение на хармонизирана нормативна уредба на секюритизациите. Поради това редица разпоредби трябва да бъдат отменени или изменени. Докато (съответните разпоредби в) делегираните актове, основани на посочените директиви и регламенти не бъдат отменени, те продължават да се прилагат. Такъв е по-специално случаят с разпоредбите на Делегиран регламент (ЕС) № 625/2014 на Комисията¹⁸, членове 254—257 от делегирания акт „Платежоспособност II“, членове 50—56 от Регламента относно ЛУАИФ¹⁹ и разпоредбите на Делегиран регламент (ЕС) № 3/2015 на Комисията²⁰.

¹⁸ Делегиран регламент (ЕС) № 625/2014 на Комисията от 13 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета чрез приемане на регулаторни технически стандарти, с които се уточняват изискванията за инвеститор, спонсор, първоначални кредитори и институции инициатори във връзка с експозиции към прехвърлен кредитен риск (ОВ L 174, 13.6.2014 г., стр. 16—25).

¹⁹ Делегиран регламент (ЕС) № 231/2013 на Комисията от 19 декември 2012 г. за допълване на Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на

Комисията ще приеме необходимите промени в тези делегирани актове въз основа на приетия Регламент относно секюритизациите.

Измененията на Регламента за европейската пазарна инфраструктура предвиждат, че при определени условия задължението за клиринг не следва да се прилага към договорите за извънборсови деривати, сключени от емитенти на покрити облигации и дружества със специална цел — секюритизация. Освобождаването е оправдано от факта, че контрагентите по договорите за извънборсови деривати са обезпечени кредитори по споразуменията за покрити облигация и секюритизация, поради което е вероятно вече да са получили адекватна защита срещу кредитен риск от контрагента. В такива случаи задължението за централен клиринг би могло да породи ненужно дублиране на средствата за намаляване на риска и да наруши структурата на актива. Тези разпоредби имат за цел да се позволи на ЕНО да предоставят на емитентите на ОПС секюритизации ситуациите и условията, които оправдават освобождаване от изискванията на Регламента за европейската пазарна инфраструктура за клиринг и марж.

Измерение „трети държави“

С настоящото предложение се създава в основни линии система, която е отворена за секюритизациите от трети държави. Институционалните инвеститори от ЕС могат да инвестират в секюритизации от трети държави, като трябва да извършват същата надлежна проверка, както и за секюритизациите в ЕС, която включва проверка дали рискът се запазва и дали инициаторът, спонсорът и дружеството със специална цел — секюритизация предоставят цялата съответна информация. Освен това секюритизациите от трети държави също могат да отговарят на изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност, и инициаторът, спонсорът и дружеството със специална цел — секюритизация могат, в съответствие с член 8, да представят на ЕОЦКП уведомление за ОПС секюритизация. Също така няма изискване базисните експозиции да се намират в ЕС.

20

освобождаванията, общите условия във връзка с дейността, депозитарите, ливъриджа, прозрачността и надзора (ОВ L 83, 22.3.2013 г., стр. 1—95).

Делегиран регламент (ЕС) 2015/3 на Комисията от 30 септември 2014 година за допълване на Регламент (ЕО) № 1060/2009 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти относно изискванията за оповестяване по отношение структурираните финансови инструменти (ОВ L 2, 6.1.2015 г., стр. 57—119).

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за определяне на общите правила за секюритизациите и въвеждане на европейска нормативна уредба на опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации, а също така и за изменение на директиви 2009/65/ЕО, 2009/138/ЕО, 2011/61/ЕС и регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 648/2012

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателен акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²¹,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Секюритизацията представлява сделки, които позволяват на кредитор — обикновено кредитна институция — да рефинансира група от кредити или експозиции като например ипотечни кредити, лизингови договори за покупка на коли, потребителски кредити или кредитни карти, като ги преобразува в търгуеми ценни книжа. Заемодателят групира и реструктурира своя кредитен портфейл и поддържа кредитите в различни рискови категории според различните инвеститори, за които са предназначени, като по този начин позволява на инвеститорите да инвестират в кредити и други експозиции, до които те обикновено нямат пряк достъп. Възвръщаемостта за инвеститора се генерира от паричните потоци на базовите кредити.
- (2) В представения на 26 ноември 2014 г. План за инвестиции за Европа Комисията обяви намерението си за възобновяване на пазарите на висококачествени секюритизации, без да се повтарят грешките от преди финансовата криза от 2008 г. Развитието на опростен, прозрачен и стандартизиран пазар на секюритизации е етап по пътя на изграждане на съюза на капиталовите пазари (СКП) и допринася за постигането на приоритетната цел на Комисията — подкрепа на създаването на работни места и възстановяване на устойчивия растеж.
- (3) Европейският съюз не възнамерява да отслаби нормативната уредба, въведена след финансовата криза с цел да се премахнат рисковете, свойствени на заплетените, непрозрачни и рискови секюритизации. Изключително важно е да

²¹ ОВ С , , стр. .

се въведат правила за по-добро разграничаване на опростените, прозрачни и стандартизирани продукти от сложните, непрозрачни и рискови инструменти, както и пруденциални норми с оглед отчитане в по-голяма степен на риска.

- (4) Секюритизирането е важен елемент при всеки добре функциониращ финансов пазар. Подходящо структурираните секюритизации са съществено средство за диверсифициране на източниците на финансиране и за по-ефективното разпределение на риска в рамките на финансовата система на Съюза. Те позволяват по-широко разпределение на риска във финансовия сектор и могат да спомогнат за освобождаването на капацитет в счетоводните баланси на инициаторите и оттам — за отпускането на допълнителни кредити на икономиката. Като цяло те могат да подобрят ефективността на финансовата система и да осигурят допълнителни инвестиционни възможности. Секюритизирането може да създаде мост между кредитните институции и капиталовите пазари с косвена полза за бизнеса и гражданите (например чрез достъпни кредити за домакинствата, финансиране на бизнеса, ипотечни кредити и кредитни карти).
- (5) Въвеждането на пруденциални норми за опростените, прозрачни и стандартизирани (ОПС) секюритизации налага Съюзът ясно да определи какво се разбира под ОПС секюритизация, тъй като в противен случай нормативните изисквания към кредитните институции и застрахователните дружества с оглед отчитане в по-голяма степен на риска биха обхванали в различни държави членки различни видове секюритизации. Това би довело до нееднакви условия на конкуренция и до регулаторен арбитраж.
- (6) Целесъобразно е да се предвиди, в съответствие със съществуващите определения в секторното законодателство на Съюза, определения на всички основни понятия в областта на секюритизациите. В частност е необходимо да се даде ясно и мащабно определение на понятието „секюритизация“, което да обхваща всяка сделка или схема, при която кредитният риск, свързан с дадена експозиция или група експозиции, се разделя на траншове. Експозиция, която създава задължение за пряко плащане по сделка или схема, които се използват за финансиране или стопанисване на материални активи, не следва да се счита за експозиция към секюритизация дори ако сделката или схемата включва задължения за плащане с различен ранг.
- (7) На международно и европейско равнище бе свършена значителна работа за даването на определение на ОПС секюритизациите, а в делегираните регламенти (ЕС) 2015/61²² и (ЕС) 2015/35²³ Комисията определи за специфични цели критериите за опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации, обект на пруденциални изисквания с оглед отчитането в по-голяма степен на риска.
- (8) Определението на ОПС секюритизация трябва да се изготви въз основа на съществуващите критерии, на приетите на 23 юли 2015 г. от БКБН—МОЦКП критерии за обособяване на опростените, прозрачни и сравними секюритизации

²² Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 на Комисията от 10 октомври 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискването за ликвидно покритие за кредитните институции (ОВ L 11, 17.1.2015 г., стр. 1).

²³ Делегиран регламент (ЕС) 2015/35 на Комисията от 10 октомври 2014 г. за допълнение на Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 12, 17.1.2015 г., стр. 1).

и най-вече на публикуваното на 7 юли 2015 г. становище на ЕБО относно допустимите секюритизации, като е изключително важно то да бъде общо и да се прилага за всички сектори.

- (9) Прилагането на критериите за ОПС в ЕС не следва да води до различни подходи. Такива подходи биха породили потенциални пречки за трансграничните инвеститори, тъй като ще ги принудят да се запознават подробно с националните нормативни уредби, което в резултат ще подкопае доверието им в критериите за ОПС.
- (10) Важно е компетентните органи тясно да си сътрудничат, за да се постигне общо и съгласувано разбиране в Съюза на изискванията за ОПС секюритизациите и да се преодолее потенциалният разнобой в тълкуването. За тази цел трите ЕНО следва да координират работата си и тази на компетентните органи в рамките на Съвместния комитет на европейските надзорни органи, за да се постигне междусекторна съгласуваност и да се направи оценка на практическите трудности, които биха могли да възникнат при ОПС секюритизациите. В този процес ще се търсят и доколкото е възможно ще бъдат взети предвид становищата на пазарните участници. Резултатът от тези обсъждания следва да се оповестява на уебсайтовете на ЕНО, така че да се подпомогнат инициаторите, спонсорите, дружествата със специална цел — секюритизация и инвеститорите да оценяват ОПС секюритизациите, преди да емитират секюритизиращи инструменти или да инвестират в такива позиции. Такъв координационен механизъм би бил особено полезен в периода преди прилагането на настоящия регламент.
- (11) Инвестицията във — или експозицията към — дадена секюритизация излага инвеститора на кредитния риск на базовите кредити или експозиции; от своя страна, самият процес на структуриране на секюритизацията може да породи други рискове като риск във връзка с представителството, риск във връзка с избрания модел, правен и операционен риск, риск от контрагента, риск във връзка с обслужването, риск във връзка с ликвидността, риск от концентрация и рискове от оперативен характер. Поради това, с оглед на интереса на крайните инвеститори е важно от институционалните инвеститори да се изисква в необходимата степен да извършват надлежна проверка, която да гарантира, че те оценяват правилно рисковете при всички видове секюритизации. Надлежната проверка може също така да увеличи доверието както в пазара, така и между отделните инициатори, спонсори и инвеститори. Необходимо е инвеститорите да осъществят адекватна надлежна проверка на ОПС секюритизациите. Те могат да се запознаят с оповестената от секюритизиращите страни информация — по-специално уведомлението за ОПС секюритизация и съответната информация, оповестена в тази връзка, което би трябвало да им предостави цялата необходима информация за начина, по който са изпълнени критериите за ОПС. Институционалните инвеститори би трябвало да могат да разчитат в необходимата степен на уведомлението за ОПС секюритизация и информацията, оповестена от инициатора, спонсора и дружеството със специална цел — секюритизация, за това дали секюритизацията отговаря на изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност.
- (12) Важно е интересите на инициаторите, спонсорите и първоначалните кредитори, които преобразуват експозициите в търгуеми ценни книжа, да са съгласувани с тези на инвеститорите. За тази цел инициаторът, спонсорът и първоначалният кредитор следва да запазват значим интерес в базисните експозиции на

секюритизацията. Следователно е важно инициаторите и спонсорите да запазват значителна нетна икономическа експозиция към въпросните базисни рискове. В общ план, секюритизационните сделки не следва да се структурират по начин, с който да се избягва прилагането на изискването за запазване на риска. Това изискване следва да бъде приложимо във всички случаи, когато е налице икономически ефект от дадена секюритизация, независимо от използваната юридическа структура или инструмент. Не е необходимо изискването за запазване да се прилага многократно. Достатъчно то да се прилага към инициатора, спонсора или първоначалния кредитор при дадена секюритизация. Аналогично, когато при дадена секюритизационна сделка са налице други секюритизиращи позиции като базисни експозиции, изискването за запазване на риска се прилага само спрямо секюритизацията, в която е инвестирано. Уведомлението ОПС секюритизация е сигнал за инвеститорите, че инициаторите запазват значителна нетна икономическа експозиция към базисните рискове. Следва да се предвидят изключения за случаите, когато секюритизирани експозиции са напълно, безусловно и неотменяемо гарантирани — в частност от публичните органи. Ако публичните органи са предоставили помощ — под формата на гаранции или по друг начин, разпоредбите на настоящия регламент не засягат нормите в областта на държавната помощ.

- (13) Способността на инвеститорите да извършват надлежна проверка и по този начин да направят информирана оценка на кредитното качество на даден секюритизиращ инструмент зависи от достъпа им до информацията за тези инструменти. Следователно е важно да се изгради, въз основа на действащото право на ЕС, цялостна система, в която инвеститорите да имат непрекъснат, лесен и свободен достъп до цялата необходима информация през целия период на действие на сделките, като същевременно бъдат намалени изискванията за докладване към инициаторите, спонсорите и дружеството със специална цел — секюритизация.
- (14) Инициаторите, спонсорите и дружествата със специална цел — секюритизация следва да предоставят в инвеститорския доклад цялата съществена информация за кредитното качество и показателите на базисните експозиции, в това число тази, която позволява на инвеститорите ясно да определят елементи като просрочия и неизпълнение на основните длъжности, преструктуриране, предоговаряне, опрощаване и обратно изкупуване на задължения, гратисни периоди, загуби, отписвания, събиране на вземания и други действия с отражение върху показателите на групата базисни експозиции. В инвеститорския доклад следва да се съдържа и i) информация за паричните потоци, генерирани от базисните експозиции и от пасивите на емитираните секюритизиращи инструменти, в това число — отделно оповестяване на входящите и изходящите парични потоци, генерирани от секюритизиращата позиция, а именно: договорен погасителен план за главницата и лихвата, предплатена главница, начислени лихви, такси и комисиони; ii) информация за евентуалното неизпълнение на някоя предпоставка, което води до промяна в приоритета на плащанията или замяна на някой контрагент; както и iii) информация за размера и формата на кредитно подобрение при всеки транш, при който има такова подобрение. Въпреки че в миналото показателите на опростените, прозрачни и стандартизирани секюритизации са били добри, фактът, че дадена секюритизираща позиция удовлетворява изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност, не означава, че тя е безрискова, нито дава индикации за кредитното качество на базовия ѝ актив. Смисълът е

друг: че благоразумният и полагащ дължимата грижа инвеститор ще е в състояние да анализира свързаните със секюритизацията рискове. Изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност следва да са два вида: за дългосрочните секюритизации и за краткосрочните (обезпечени с активи търговски ценни книжа), като изискванията и при двата типа секюритизации следва да бъдат до голяма степен сходни, със специфични напасвания съобразно структурните характеристики на тези два пазарни сегмента. Функционирането на тези пазари е различно: програмите за обезпечени с активи търговски ценни книжа се опират на определен брой операции с такива активи, представляващи краткосрочни експозиции, които при изтичане на матуритета им е необходимо да бъдат заменени. В допълнение, критериите за ОПС трябва да отразяват специфичната роля на спонсора, който предоставя необходимата ликвидност за съответната програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа.

- (15) По силата на настоящото предложение единствено секюритизациите с пълна цесия могат да бъдат ОПС. При секюритизацията с пълна цесия собствеността на базисните експозиции се прехвърля или фактически се предоставя на емитиращия субект, който е дружество със специална цел — секюритизация. Прехвърлянето на базисните експозиции към дружеството със специална цел — секюритизация не следва да е обвързано със строги клаузи за възстановяването им в случай на неплатежоспособност на продавача. Сред такива строги клаузи се нареждат в частност разпоредбите, съгласно които продажбата на базисните експозиции може да бъде обявена за недействителна от ликвидатора на продавача единствено въз основа на това, че е осъществена в рамките на определен период преди обявяването на неплатежоспособността на продавача, както и разпоредбите, съгласно които дружеството със специална цел — секюритизация може да предотврати такова обявяване на недействителност единствено ако може да докаже, че не е разполагало с информация за неплатежоспособността на продавача към момента на продажбата.
- (16) При секюритизациите, при които няма пълна цесия, базисните експозиции не се прехвърлят на такъв субект, а чрез обезпечение или договор за деривати се прехвърля кредитният риск, свързан с базисните експозиции. С това се въвежда допълнителен кредитен риск от контрагента и потенциална сложност по отношение в частност на съдържанието на договора за деривати. Към днешна дата нито на международно равнище, нито на равнище Съюза е достатъчно проучен въпросът за определянето на критерии за ОПС за тези видове секюритизиращи инструменти. Тя ще прецени дали някои синтетични секюритизации, чиито показатели по време на финансовата криза са били добри и които са опростени, прозрачни и стандартизирани, следва да могат да изпълнят изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност. Въз основа на това Комисията ще прецени дали в бъдещо предложение да включи в обхвата на ОПС секюритизациите тези, при които няма пълна цесия.
- (17) Базисните експозиции, прехвърлени от продавача на дружеството със специална цел — секюритизация, следва да отговарят на предварително поставени и ясно определени критерии за допустимост, които не позволяват активно управление по усмотрение на портфейла от тези експозиции. Заместването на експозиции, които са в нарушение на декларациите и гаранциите, по принцип не се смята за активно управление на портфейл.
- (18) За да се гарантира, че инвеститорите извършват задълбочена надлежна проверка и за да се улесни оценяването на базисните рискове е важно

секюритизационните сделки да са обезпечени с групи от експозиции, които са хомогенни по своята същност — групи от жилищни или търговски заеми; лизингови договори и кредитни линии, отпускани на предприятия от една и съща категория, за финансиране на капиталови разходи или търговски операции; групи от заеми за покупка и лизинг на автомобил, отпуснати на кредитополучатели или лизингополучатели; заеми и групи от кредитни линии за физически лица за лично, семейно или битово потребление и др.

- (19) От първостепенно значение е да се предотврати повторната поява на модели като „originate to distribute“ в чист вид. В тези случаи кредиторите отпускат кредити, като проверяват платежоспособността повърхностно и небрежно, тъй като знаят предварително, че рискът впоследствие се продава на трети страни. Затова подлежащите на секюритизиране експозиции следва да бъдат инициирани в рамките на обичайната стопанска дейност на инициатора или първоначалния кредитор съобразно стандарти за поемане на емисия, които следва да са не по-малко строги от тези, които инициаторът или първоначалният кредитор прилага, когато инициира подобни експозиции, които не са секюритизирани. Същественият промени в стандартите за поемане на емисия следва да бъдат изцяло оповестени на потенциалните инвеститори. Инициаторът или първоначалният кредитор следва да разполага с достатъчно опит в инициирането на експозиции, чиито характеристики са сходни на тези на секюритизираните експозиции. При секюритизации, при които базисните експозиции са жилищни кредити, в групата от заеми не следва да се включва заем, който е предлаган и сключен при допускането, че лицето, кандидатстващо за заема, или ако е приложимо — посредниците, са знаели, че предоставената от тях информация може да не бъде проверена от заемодателя. Оценката на кредитоспособността на заемополучателя следва също така да отговаря, когато е приложимо, на изискванията в Директиви 2014/17/ЕС или 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета или на равностойни изисквания в трети държави.
- (20) Когато инициаторите, спонсорите и дружествата със специална цел — секюритизация биха искали дадена тяхна секюритизация да бъдат определена за ОПС, те следва да уведомят инвеститорите, компетентните органи и ЕОЦКП, че секюритизацията отговаря на изискванията за ОПС. ЕОЦКП следва я включи в списък на сделките, публикуван на уебсайта му за информация. Включването на емитиран секюритизиращ инструмент в списък на ЕОЦКП на декларираните ОПС секюритизации не означава, че ЕОЦКП или друг компетентен орган е удостоверил, че секюритизацията отговаря на изискванията за ОПС. Спазването на изискванията за ОПС остава единствено отговорност на инициаторите, спонсорите и дружествата със специална цел — секюритизация. Това задължение ще гарантира, че инициаторите, спонсорите и дружествата със специална цел — секюритизация поемат отговорност за твърдението си, че дадена секюритизация е ОПС, и ще осигури прозрачност на пазара.
- (21) Когато дадена секюритизация вече не отговаря на критериите за ОПС, инициаторът, спонсорът или дружеството със специална цел — секюритизация следва незабавно да уведомят ЕОЦКП. Освен това, ако компетентен орган наложи административни санкции или корективни мерки по отношение на секюритизация, която е била декларирана като ОПС, той следва незабавно да уведоми ЕОЦКП, за да може последният да обозначи това в списъка с уведомления за ОПС и така да извести инвеститорите за тези санкции и да

запази надеждността на уведомленията за ОПС. Поради това, в интерес на инициаторите, спонсорите и дружествата със специална цел — секюритизация, които желаят да запазят репутацията си, е да правят обмислени уведомления.

- (22) Преди всяко инвестиционно решение инвеститорите следва да извършват собствена надлежна проверка, съответстваща на поетите рискове, като те обаче следва да могат да разчитат на уведомленията за ОПС и на информацията, предоставена от инициатора, спонсора и дружеството със специална цел — секюритизация, за съответствие с изискванията за ОПС.
- (23) Участието на трети страни, които подпомагат проверката на съответствието на дадена секюритизация с изискванията за ОПС, може да бъде от полза както за инвеститорите, така и за инициаторите, спонсорите и дружествата със специална цел — секюритизация; то може също така да допринесе за увеличаване на доверието в пазара на секюритизации ОПС. Въпреки това е важно инвеститорите да правят своя собствена оценка, да поемат отговорност за инвестиционните си решения, а не механично да разчитат на тези трети страни.
- (24) Държавите членки следва да определят компетентни органи и им предоставят необходимите правомощия за надзор, разследване и налагане на санкции. Административните санкции и корективните мерки следва по принцип да се публикуват. Тъй като инвеститорите, инициаторите, спонсорите, първоначалните кредитори и дружествата със специална цел — секюритизация могат да бъдат установени в различни държави членки и поднадзорни на различни секторни компетентни органи, съответните компетентни органи следва тясно да си сътрудничат, като обменят информация помежду си и се подпомагат взаимно в надзорните си действия, както и да сътрудничат с Европейската централна банка (ЕЦБ) — в съответствие с Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета²⁴ — и ЕНО.
- (25) Компетентните органи следва тясно да координират надзорните си действия и да осигурят съгласувани решения, особено при нарушения на настоящия регламент. Когато такова нарушение се отнася до неточно или подвеждащо уведомление установилият нарушение компетентен орган следва да информира както ЕНО, така и съответните компетентни органи на съответните държави членки. ЕОЦКП, а когато е приложимо — Съвместният комитет на европейските надзорни органи, следва да могат да упражняват правомощията си за посредничество с правно обвързващ характер.
- (26) Настоящият регламент насърчава хармонизирането на някои от основните елементи на пазарите на секюритизации, без това да засяга едно по-нататъшно допълнително пазарно-ориентирано хармонизиране на процесите и практиките на тези пазари. Поради това пазарните участници и техните професионални сдружения трябва непременно да продължат да работят за по-нататъшното стандартизиране на пазарните практики, и по-специално за стандартизирането на секюритизационната документация. Комисията внимателно ще следи и докладва за усилията за стандартизиране, положени от пазарните участници.
- (27) Директивата за ПКИПЦК, Директива „Платежоспособност II“, Регламентът относно агенциите за кредитен рейтинг, Директивата за ЛУАИФ и Регламентът

²⁴ Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 263).

за европейската пазарна инфраструктура се изменят съответно, за да се съгласува нормативната рамка на ЕС с настоящия регламент по отношение на разпоредбите относно секюритизациите, чийто основен предмет е създаването и функционирането на вътрешния пазар, по-специално чрез осигуряване на еднакви условия на конкуренция на вътрешния пазар за всички институционални инвеститори.

- (28) Що се отнася до измененията на Регламент (ЕС) № 648/2012, при определени условия задължението за клиринг не следва да се прилага към договорите за извънборсови деривати, сключени от дружества със специална цел — секюритизация. Това е така, защото контрагентите по договорите за извънборсови деривати, сключени от дружества със специална цел — секюритизация, са обезпечени кредитори по силата на секюритизационните споразумения и като такива обикновено разполагат с адекватна защита срещу кредитен риск от контрагента. За дериватите, при които клирингът не се извършва от централен контрагент, изискваното обезпечение следва да отчита специфичната структура на секюритизационните споразумения и вече предвидените в тях защитни мерки.
- (29) До известна степен покритите облигации и секюритизациите са взаимозаменяеми. Поради това, за да се предотврати изкривяване или арбитраж между използването на секюритизации и покрити облигации поради различното третиране на договорите за извънборсови деривати, сключени от емитенти на покрити облигации и дружества със специална цел — секюритизация, Регламент (ЕС) № 648/2012 следва също да бъде изменен, за да се освободят емитентите на покрити облигации от задължението за клиринг и към тях да се прилагат същите двустранни маржове.
- (30) За да уточни изискването за запазване на риска, на Комисията следва да се делегира правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на приемането на регулаторни технически стандарти за определяне на условията на запазване на риска, за измерване на равнището на запазване, за някои забрани във връзка със запазения риск, за запазването на консолидирана основа и за освобождаването на някои сделки. При определянето и подготовката на делегираните актове Комисията следва да ползва експертните познания на ЕБО. ЕБО следва да провежда интензивни консултации и с другите два европейски надзорни органа.
- (31) С цел да се допринесе за непрекъснатия, лесен и безплатен достъп на инвеститорите до надеждна информация за секюритизациите, същите правомощия да приема актове следва да бъдат делегирани на Комисията по отношение на приемането на регулаторните технически стандарти за сравнима информация за базисните експозиции, за редовни доклади за инвеститорите и за изискванията за уебсайта, на който се предоставя информация за държателите на секюритизиращи позиции. При определянето и подготовката на делегираните актове Комисията следва да ползва експертните познания на ЕОЦКП. ЕОЦКП следва да провежда интензивни консултации и с другите два европейски надзорни органа.
- (32) С цел да се улесни процесът за инвеститорите, инициаторите, спонсорите и дружествата със специална цел — секюритизация, същите правомощия да приема актове следва да бъдат делегирани на Комисията по отношение на приемането на регулаторните технически стандарти за образец на уведомление

за ОПС, която да предоставя на инвеститорите и на компетентните органи достатъчно информация за оценяване на съответствието с изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност. При определянето и подготовката на делегираните актове Комисията следва да ползва експертните познания на ЕОЦКП. ЕОЦКП следва да провежда интензивни консултации и с другите два европейски надзорни органа.

- (33) С цел определяне на условията на задължението на компетентните органи за сътрудничество и обмен на информация, същите правомощия да приема актове следва да бъдат делегирани на Комисията по отношение на приемането на регулаторните технически стандарти за определяне на информацията, която следва да се обменя, както и за съдържанието и обхвата на задълженията за уведомяване. При определянето и подготовката на делегираните актове Комисията следва да ползва експертните познания на ЕОЦКП. ЕОЦКП следва да провежда интензивни консултации и с другите два европейски надзорни органа.
- (34) При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и навременното предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.
- (35) От една страна, пазарите на секюритизации функционират в световен мащаб, а от друга — в рамките на вътрешния пазар за всички институционални инвеститори и дружества, участващи в секюритизациите, следва да бъдат осигурени еднакви условия на конкуренция, поради което целите на настоящия регламент не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а, предвид техния мащаб и въздействие, могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (36) Настоящият регламент следва да се прилага по отношение на секюритизациите, чиито ценни книжа са емитирани на или след датата на влизането му в сила.
- (37) За неуредените на датата на влизане в сила на настоящия регламент секюритизиращи позиции инициаторите, спонсорите и дружествата със специална цел — секюритизация могат да използват съкращението „ОПС“, при условие че секюритизацията отговаря на изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност. Следователно инициаторите, спонсорите и дружествата със специална цел — секюритизация следва да бъдат в състояние да представят на ЕОЦКП уведомление за ОПС в съответствие с член 14, параграф 1 от настоящия регламент.
- (38) Изискванията за надлежна проверка по същество са взети от действащото право на Съюза и затова следва да се прилагат към секюритизациите, емитирани на или след 1 януари 2011 г., както и към емитираните преди тази дата секюритизации, ако след 31 декември 2014 г. са били добавени нови — или са били заменени — базисни експозиции. Съответните членове от Делегиран регламент (ЕС) № 625/2014 на Комисията, в които са посочени изискванията за запазване на риска за кредитните институции и инвестиционните посредници по член 4, параграф 1, точки 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, следва да продължат да се прилага до момента, в който започнат да се прилагат регулаторните технически стандарти за запазване на риска съгласно настоящия

регламент. От съображения за правна сигурност, за неуредените на датата на влизане в сила на настоящия регламент секюритизиращи позиции кредитните институции, инвестиционните посредници, застрахователните и презастрахователните предприятия, както и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, следва да продължат да прилагат съответно член 405 от Регламент (ЕС) № 575/2013, глави 1, 2 и 3 и член 22 от Делегиран регламент (ЕС) № 625/2014 на Комисията, членове 254 и 255 от Делегиран регламент (ЕС) № 35/2015 на Комисията и член 51 от Делегиран регламент (ЕС) № 231/2013 на Комисията. С цел да се гарантира, че инициаторите, спонсорите и дружествата със специална цел — секюритизация спазват задълженията си за осигуряване на прозрачност, до момента, в който започнат да се прилагат регулаторните технически стандарти, които в съответствие с настоящия регламент Комисията следва да приеме, предоставят посочената в приложения от I до VIII от Делегиран регламент 2015/3/ЕС информация на разположение на уебсайта по член 5, параграф 4 от настоящия регламент,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Глава 1

Общи разпоредби

Член 1

Предмет и обхват

1. С настоящия регламент общо се уреждат секюритизациите. В него се определя що е секюритизация и се предвиждат изисквания за надлежна проверка, запазване на риска и прозрачност към участващите в секюритизации страни като институционални инвеститори, инициатори, спонсори, първоначални кредитори и дружества със специална цел — секюритизация. С него се уреждат и опростените, прозрачни и стандартизирани (ОПС) секюритизации.
2. Настоящият регламент се прилага към институционалните инвеститори с експозиция към секюритизация, инициаторите, спонсорите, първоначалните кредитори и дружествата със специална цел — секюритизация.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- (1) „секюритизация“ е сделка или схема от сделки, при която кредитният риск по експозиция или група от експозиции се разделя на траншове със следните характеристики:

- а) плащанията по сделката или схемата зависят от показателите на експозицията или групата от експозиции;
 - б) подчинеността на траншовете определя разпределението на загубите през срока на валидност на сделката или схемата;
- (2) „дружество със специална цел — секюритизация“ („ДСЦС“) е предприятие, доверително дружество или друг правен субект, който не е нито инициатор, нито спонсор, а е създаден, за да извърши една или повече секюритизации, като дейността му е ограничена до необходимото за постигането на тази цел, структурата му е такава, че изолира собствените му задължения от тези на инициатора, а притежателите на права в него могат да залагат или разменят тези права без ограничение;
- (3) „инициатор“ е субект, който:
- а) самостоятелно или чрез свързани с него субекти пряко или косвено е участвал в първоначалното споразумение, по което са възникнали задълженията или потенциалните задължения на длъжника или на потенциалния длъжник, от които произтичат експозициите, предмет на секюритизация; или
 - б) купува експозиции от трети лица за своя сметка, след което ги секюритизира;
- (4) „пресекюритизация“ е секюритизация, при която поне една от базисните експозиции е секюритизираща позиция;
- (5) „спонсор“ е кредитна институция или инвестиционен посредник по смисъла на член 4, параграф 1, точки 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 2013/575, различни от инициатор, които създават и управляват програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа или друга секюритизационна сделка или схема, при която се купуват експозиции от трети лица;
- (6) „транш“ е договорно определеният сегмент от кредитния риск по една или няколко експозиции, като дадена позиция в сегмента води до риск от кредитна загуба, който е по-голям или по-малък от този на позиция със същия размер във всеки друг такъв сегмент, без да се отчита кредитната защита, пряко предоставена от трети лица на държателите на позиции в сегмента или в другите сегменти;
- (7) „програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа“ е секюритизационна схема, при която емитираните ценни книжа приемат главно формата на обезпечени с активи търговски ценни книжа с първоначален матуритет, ненадхвърлящ една година;
- (8) „сделка с обезпечени с активи търговски ценни книжа“ е секюритизация в рамките на програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа;
- (9) „традиционна секюритизация“ е секюритизация, която включва икономическото прехвърляне на секюритизираните експозиции. Това се постига чрез прехвърляне на собствеността върху секюритизираните експозиции от институцията инициатор към дружество със специална цел — секюритизация, или чрез прехвърляне на риска към дружество със специална цел — секюритизация. Емитираните ценни книжа не представляват задължения за плащане от страна на институцията инициатор;

- (10) „синтетична секюритизация“ е секюритизация, при която рискът се прехвърля чрез кредитни деривати или обезпечения, а секюритизираниите експозиции остават експозиции на инициатора;
- (11) „инвеститор“ е лице, което държи ценни книжа, възникнали в резултат на секюритизация;
- (12) „институционални инвеститори“ са: застрахователните предприятия по член 13, точка 1 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II); презастрахователните предприятия по член 13, точка 4 от Директива 2009/138/ЕО; институциите за професионално пенсионно осигуряване, попадащи в обхвата на Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁵, в съответствие с член 2 от нея, освен в случаите, когато в съответствие с член 5 от нея дадена държава членка е избрала да не я прилага — изцяло или частично — към съответната институция; лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд (ЛУАИФ), както е определено в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²⁶, стига да управлява или предлага на пазара в Съюза алтернативни инвестиционни фондове; управляващо дружество на ПКИПЦК по член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2009/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²⁷; вътрешно управлявано ПКИПЦК — лицензирано в съответствие с Директива 2009/65/ЕО инвестиционно дружество, което за управлението си не е определило лицензирано по посочената директива управляващо дружество; както и кредитните институции и инвестиционните посредници по член 4, параграф 1, точки 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 2013/575;
- (13) „обслужващо предприятие“ е субектът по член 142, параграф 1, точка 8 от Регламент № 2013/575/ЕО;
- (14) „ликвидно улеснение“ е секюритизираща позиция, произтичаща от договорно споразумение за финансиране, която осигурява на инвеститорите редовни парични потоци;
- (15) „револвираща експозиция“ е експозиция, при която е позволено неизплатените от клиента салда да се променят в рамките на предварително установен лимит в зависимост от решенията на клиента за усвояване или погасяване;
- (16) „револвираща секюритизация“ е секюритизация, при която самата структура на секюритизацията револвира, като към групата експозиции се добавят експозиции или те се премахват от нея, независимо от това дали самите експозиции револвират;

²⁵ Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 г. относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ОВ L 235, 23.9.2003 г., стр. 10).

²⁶ Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

²⁷ Директива 2009/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

- (17) „клауза за предсрочна амортизация“ е договорна клауза при секюритизация на револвиращи експозиции или револвираща секюритизация, която изисква в случай на настъпване на предварително договорени събития позициите на инвеститорите да бъдат изкупени обратно преди първоначално предвидения падеж на емитираните ценни книжа;
- (18) „транш за първа загуба“ е най-подчиненият транш при секюритизация, който е първият транш, понасящ загуби, възникнали по секюритизирани експозиции, като по този начин се осигурява защита на транша за втора загуба и, когато е приложимо, на траншовете от по-висок ранг.

Глава 2

Разпоредби, приложими за всички видове секюритизация

Член 3

Изисквания за надлежна проверка за институционалните инвеститори

1. Преди да приеме експозиция към секюритизация, всеки институционален инвеститор проверява следното:
 - а) когато инициаторът или първоначалният кредитор не е кредитна институция или инвестиционен посредник по определенията в член 4, параграф 1, точки 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, инициаторът или първоначалният кредитор отпуска всички свои кредити въз основа на разумни и точно определени критерии и ясно установени процедури за одобряване, изменение, подновяване и финансиране на тези кредити и разполага с функциониращи ефективни системи за прилагане на тези критерии и процедури;
 - б) инициаторът, спонсорът или първоначалният кредитор запазва значим нетен икономически интерес в съответствие с член 4 от настоящия регламент и го оповестява на институционалния инвеститор в съответствие с член 5;
 - в) инициаторът, спонсорът и ДСЦС предоставят изискваната съгласно член 5 от настоящия регламент информация в съответствие с предвидените в същия член честота и условия.
2. Преди да приемат експозиция към секюритизация, институционалните инвеститори извършат също така оценка чрез съобразена с поетите рискове надлежна проверка, в която се анализират най-малко следните аспекти:
 - а) рисковите параметри на отделната секюритизираща позиция и на нейните базисни експозиции;
 - б) всички структурни елементи на секюритизацията, които могат значително да повлияят на показателите на секюритизиращата позиция, като например договорните платежни приоритети и свързаните с платежните приоритети предпоставки, кредитните подобрения, ликвидните

подобрения, свързаните с пазарната стойност предпоставки и определенията за неизпълнение по конкретните сделки;

- в) по отношение на определените като ОПС секюритизации — дали секюритизацията отговаря на изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност, предвидени в членове 7 — 10 или членове 11 — 14. Институционалните инвеститори могат да се осланят, доколкото е уместно, на уведомлението за ОПС секюритизация по член 14, параграф 1 и на информацията, оповестена от инициатора, спонсора и ДСЦС, относно съответствието със изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност.

3. Институционалните инвеститори, които имат експозиция към секюритизация, изпълняват най-малко следните изисквания:

- а) установяват писмени процедури, съобразени с рисковия профил на секюритизиращата позиция и подходящи за техния търговски и банков портфейл, според случая, за да се наблюдава спазването на параграфи 1 и 2, както и показателите на секюритизиращата позиция и на базисните експозиции на текуща основа. Когато е приложимо, тези писмени процедури включват наблюдение на вида експозиция, процентния дял на заемите с просрочие от повече от 30, 60 и 90 дни, процентите на неизпълнение, процентите на предсрочно погасяване, заемите, обезпечението по които е предмет на принудително изпълнение, процента на събиране на вземанията, репо сделките, промените по заема, гратисните периоди, вида обезпечение и дали то се използва, както и честотното разпределение на кредитните оценки или другите показатели на кредитното качество на базисните експозиции, отрасловата и географската диверсификация, честотното разпределение на отношенията между размера на заема и стойността на обезпечението с такива интервали, които улесняват извършването на подходящ анализ на чувствителността към риск. Когато самите базисни експозиции представляват секюритизации, институционалните инвеститори наблюдават също така базисните за тези секюритизации експозиции;
- б) редовно извършват тестове за устойчивост във връзка с паричните потоци и обезпеченията, покриващи базисните експозиции, които са съобразени с естеството, мащаба и сложността на риска при секюритизиращата позиция;
- в) осигуряват подходяща вътрешна отчетност пред своя управителен орган, така че членовете му да бъдат осведомени за съществените рискове, произтичащи от секюритизиращите позиции, и рисковете от тези инвестиции да се управляват по подходящ начин;
- г) при поискване са в състояние да докажат пред своите компетентни органи, че по отношение на всяка от своите секюритизиращи позиции те разбират напълно и точно позицията и нейните базисни експозиции и че са въвели писмени политики и процедури за управление на риска и записване на съответната информация.

Член 4

Запазване на риска

1. Инициаторът, спонсорът или първоначалният кредитор на дадена секюритизация запазва постоянен значим нетен икономически интерес в секюритизацията, не по-малък от 5 %. Когато между инициатора, спонсора и първоначалния кредитор не е постигната договореност за това кой да запази значим нетен икономически интерес, запазващото лице е инициаторът. Не се допуска многократно прилагане на изискванията за запазване за нито една секюритизация. Значимият нетен икономически интерес се изчислява при инициирането и се определя по условната стойност на задбалансовите позиции. Значимият нетен икономически интерес не се разделя между различни видове запазващи лица и не подлежи на редуциране на кредитния риск или хеджиране.
За целите на настоящия член не се счита за инициатор предприятие, което е създадено или извършва дейност с единствената цел да секюритизира експозиции.
2. Само следното се счита за запазване на значим нетен икономически интерес, не по-малък от 5 %, по смисъла на параграф 1:
 - а) запазване на не по-малко от 5 % от номиналната стойност на всеки от траншовете, продадени или прехвърлени на инвеститори;
 - б) в случай на револвиращи секюритизации или секюритизации на револвиращи експозиции — запазване на интереса на инициатора в размер на не по-малко от 5 % от номиналната стойност на всяка от секюритизираните експозиции;
 - в) запазване на произволно избрани експозиции, съответстващи на не по-малко от 5 % от номиналната стойност на секюритизираните експозиции, ако в противен случай тези несекюритизирани експозиции биха били секюритизирани при секюритизацията, при условие че броят на потенциално секюритизираните експозиции при инициирането е не по-малък от 100;
 - г) запазване на транша за първа загуба, а когато това запазване не възлиза на повече от 5 % от номиналната стойност на секюритизираните експозиции и при необходимост — на други траншове, които имат същия или по-неблагоприятен рисков профил от траншовете, прехвърлени или продадени на инвеститори, и чийто падеж не настъпва по-рано от падежа на траншовете, прехвърлени или продадени на инвеститори, така че запазеният интерес да се равнява общо на не по-малко от 5 % от номиналната стойност на секюритизираните експозиции;
 - д) запазване на експозицията за първа загуба в размер на не по-малко от 5 % от всяка секюритизирана експозиция при секюритизацията.
3. Когато установено в Съюза смесено финансово холдингово дружество по смисъла на Директива 2002/87/ЕО, кредитна институция майка или финансов холдинг, установени в Съюза, или някое от техните дъщерни предприятия по смисъла на Регламент (ЕС) № 575/2013 в качеството на инициатор или спонсор секюритизира експозиции от една или повече кредитни институции, инвестиционни посредници или други финансови институции, включени в обхвата на надзора на консолидирана основа, посочените в параграф 1 изисквания могат да бъдат изпълнени с оглед на консолидираното състояние на съответната кредитна институция майка, финансов холдинг или смесено финансово холдингово дружество, установени в Съюза.

Първа алинея се прилага само ако кредитните институции, инвестиционните посредници или финансовите институции, които са създали секюритизирани експозиции, са се ангажирали да се спазват изискванията по член 79 от Директива 36/2013/ЕС и своевременно да предоставят информацията, която е необходима за изпълнение на изискванията по член 5 от настоящия регламент, на инициатора или спонсора и на кредитната институция майка, финансовия холдинг или смесеното финансово холдингово дружество, установени в Съюза.

4. Параграф 1 не се прилага, ако секюритизирани експозиции представляват експозиции към посочените по-долу субекти или са изцяло, безусловно и неотменяемо гарантирани от тях експозиции:
 - а) централни правителства или централни банки;
 - б) регионални правителства, местни органи на властта и субекти от публичния сектор по смисъла на член 4, параграф 1, подточка 8 от Регламент (ЕС) № 575/2013 от държавите членки;
 - в) институции, за които е определено рисково тегло от 50 % или по-малко съгласно трета част, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - г) многостранните банки за развитие, изброени в член 117 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
5. Параграф 1 не се прилага по отношение на сделки, основани на ясен, прозрачен и достъпен индекс, при който базисните референтни субекти са идентични с тези, които съставят широко търгуван индекс на предприятия, или по отношение на сделки с други търгуеми ценни книжа, различни от секюритизиращи позиции;
6. Европейският банков орган (ЕБО), в тясно сътрудничество с Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП) и Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕОЗППО), разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които по-подробно се определя изискването за запазване на риска, по-специално по отношение на:
 - а) условията на запазване на риска съгласно параграф 2, включително изпълнението чрез синтетична или условна форма на запазване;
 - б) измерването на равнището на запазване, посочено в параграф 1;
 - в) забраната за хеджиране или продажба на запазен интерес;
 - г) условията за запазване на консолидирана основа в съответствие с параграф 3;
 - д) условията за освобождаване от изискването на сделки, основани на ясен, прозрачен и достъпен индекс, посочен в параграф 5.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти не по-късно от *[шест месеца след влизането в сила на настоящия регламент]*.

В съответствие с членове 10 — 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 Комисията се оправомощава да приема посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти.

Изисквания за прозрачност за инициаторите, спонсорите и ДСЦС

1. В съответствие с параграф 2 инициаторът, спонсорът или ДСЦС на дадена секюритизация предоставя най-малко следната информация на разположение на държателите на секюритизираща позиция и на компетентните органи, посочени в член 15 от настоящия регламент:
 - a) информация за базисните експозиции на секюритизацията на тримесечна основа или в случая на обезпечени с активи търговски ценни книжа — информация за базисните вземания на месечна основа;
 - b) когато е приложимо — следните документи, включително подробно описание на приоритета на плащанията по секюритизацията:
 - i) крайната оферта или проспектът, заедно с документите по приключването на сделката, с изключение на правните становища,
 - ii) в случай на традиционна секюритизация — споразумението за продажба на активи, споразумението за прехвърляне, новация или трансфер и всяка съответна декларация за доверително управление,
 - iii) споразумението за деривати и гаранционното споразумение, както и всички съответни документи по договорености за обезпечение, при които секюритизираните експозиции остават експозиции на инициатора,
 - iv) споразуменията за обслужване, допълнително обслужване, административно обслужване и управление на паричните средства,
 - v) фидуциарният акт, договорът за обезпечение, споразумението за представителство, банковото споразумение за сметката, гарантираният инвестиционен договор, интегрираните условия или глобалният фидуциарен договор, или рамковото споразумение за определенията, или подобни юридически документи с равностойна правна сила,
 - vi) всички съответни споразумения между кредиторите, документация за деривати, споразумения за подчинен заем, споразумения за заем за започване на дейност и споразумения за ликвидно улеснение,
 - vii) всякаква друга основна документация, която е от значение за разбирането на сделката;
 - в) когато не е съставен проспект в съответствие с Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁸ — обобщение на сделката или кратък преглед на основните характеристики на секюритизацията, включително, когато е приложимо:
 - i) подробна информация за структурата на сделката,

²⁸

Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 г. относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО (ОВ L 345, 31.12.2003 г., стр. 64.)

- ii) подробна информация за характеристиките на експозицията, паричните потоци, кредитното подобрене и характеристиките на подкрепата на ликвидността,
 - iii) подробна информация за правата на глас на държателите на секюритизираща позиция и тяхната връзка с други обезпечени кредитори,
 - iv) списък на всички предпоставки и събития, посочени в предоставените в съответствие с буква б) документи, които могат да окажат съществено въздействие върху показателите на секюритизиращия инструмент,
 - v) структурни диаграми, съдържащи преглед на сделката, паричните потоци и структурата на собственост;
- г) в случай на ОПС секюритизации — уведомлението за ОПС секюритизация, посочено в член 14, параграф 1 от настоящия регламент;
- д) тримесечни инвеститорски доклади или в случай на обезпечени с активи търговски ценни книжа — месечни инвеститорски доклади, съдържащи следното:
- i) всички съществени данни за кредитното качество и показателите на базисните експозиции;
 - ii) данни за паричните потоци, генерирани от базисните експозиции и от пасивите на секюритизацията, освен за обезпечените с активи търговски ценни книжа, както и информация за неизпълнението на някоя предпоставка, което води до промени в приоритета на плащанията или замяна на контрагенти,
 - iii) информация за запазения риск в съответствие с член 4 и изискваната по параграф 3 информация;
- е) когато е приложимо — информация по член 17 от Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета²⁹ относно злоупотребата с вътрешна информация и манипулирането на пазара;
- ж) в случаите, когато буква е) не се прилага — всяко значимо събитие, като например:
- i) съществено нарушение на задълженията, установени в документите, предоставени в съответствие с буква б), включително всяка корективна мярка или всяко освобождаване от изисквания или съгласие, предоставени впоследствие във връзка с такова нарушение,
 - ii) промяна в структурните елементи, която може значително да повлияе на показателите на секюритизацията,
 - iii) значителна промяна в рисковите параметри на секюритизацията или на базисните експозиции,

²⁹

Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 1).

- iv) в случай на ОПС секюритизации — кога секюритизацията престава да отговаря на изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност или кога компетентните органи са предприели корективни или административни действия,
- v) всяко съществено изменение в документите на сделката.

Информацията, описана в букви а), б), в) и г), се предоставя най-късно веднага след приключване на сделката.

Информацията, описана в букви а) и д), се предоставя по същото време всяко тримесечие най-късно един месец след датата за плащане на лихвата. По отношение на секюритизации по програми за обезпечени с активи търговски ценни книжа информацията, описана в букви а) и д), се предоставя по същото време всеки месец най-късно един месец след датата за плащане на лихвата.

Информацията, описана в букви е) и ж), се предоставя незабавно.

2. Инициаторът, спонсорът и ДСЦС на дадена секюритизация определят помежду си един субект, който да изпълни изискванията за предоставяне на информация по параграф 1. Инициаторът, спонсорът и ДСЦС недвусмислено осигуряват своевременен безплатен достъп на държателя на дадена секюритизираща позиция и компетентните органи до информацията. Институцията, определена да изпълни изискванията по параграф 1, осигурява достъп до информацията чрез уебсайт, за който тя осигурява:

- а) добре функционираща система за контрол на качеството на данните;
- б) съответствие със съответните стандарти за управление и наличие на поддържаща и управлявана от нея подходяща организационна структура, с която да се осигури непрекъснатост и гладко функциониране;
- в) подходящи системи, контролни механизми и процедури, така че сайтът да може да изпълнява своята функция по надежден и сигурен начин, и да могат да се определят източниците на операционен риск;
- г) системи за гарантиране на защитата и целостта на получената информация и незабавно записване на информацията;
- д) наличие на информацията за период от най-малко 5 години след падежа на секюритизацията.

Субектът, отговорен за докладване на информацията по настоящия член, и мястото, където тази информация се предоставя на разположение, се посочват в документацията по секюритизацията.

3. ЕОЦКП, в тясно сътрудничество с ЕБО и ЕОЗППО, разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се уточнява следното:

- а) информацията, която инициаторът, спонсорът и ДСЦС следва да предоставят, за да изпълнят задълженията си по параграф 1, букви а) и г), и нейния формат посредством стандартизирани образци;
- б) изискванията, на които трябва да отговаря посоченият в параграф 2 уебсайт, на който се предоставя информацията за държателите на секюритизиращи позиции, по-специално по отношение на:
 - структурата на управление на уебсайта, както и условията и реда за достъп до информация,

- вътрешните процедури за гарантиране на доброто функциониране, експлоатационната надеждност и целостта на уебсайта и на съхраняваната информация,
- въведените процедури за гарантиране на качеството и точността на информацията.

ЕОЦКП представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти не по-късно от *[една година след влизането в сила на настоящия регламент]*.

Комисията се оправомощава да приема посочените в настоящия параграф регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10 — 14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Глава 3

Опростена, прозрачна и стандартизирана секюритизация

Член 6

Използване на обозначението „опростена, прозрачна и стандартизирана секюритизация“

Инициаторите, спонсорите и ДСЦС използват за своя секюритизация обозначението „ОПС“ или обозначение, което пряко или косвено се отнася до него, само когато секюритизацията отговаря на всички изисквания на раздел 1 или раздел 2 на настоящия регламент и посочените субекти са изпратили на ЕОЦКП уведомлението по член 14, параграф 1.

РАЗДЕЛ 1

ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ОПС СЕКЮРИТИЗАЦИЯТА

Член 7

Опростена, прозрачна и стандартизирана секюритизация

За „ОПС“ секюритизации се считат секюритизациите, с изключение на тези по програми за обезпечени с активи търговски ценни книжа, които отговарят на изискванията по членове 8, 9 и 10 от настоящия регламент.

Член 8

Изисквания, свързани с опростяването

1. Базисните експозиции се придобиват от ДСЦС чрез продажба или прехвърляне на права по начин, който позволява принудително изпълнение срещу продавача

или всяка друга трета страна, включително в случай на неплатежоспособност на продавача. По отношение на прехвърлянето на базисните експозиции към ДСЦС не може да се прилагат строги разпоредби за връщане на получени средства в случай на неплатежоспособност на продавача. Когато прехвърлянето на базисните експозиции се извършва посредством прехвърляне на права и пълното прехвърляне става на по-късен етап от приключването на сделката, предпоставките за задействане на пълното прехвърляне следва да включват най-малко следните събития:

- а) сериозно влошаване на кредитния рейтинг на продавача;
 - б) неизпълнение от страна на продавача или неплатежоспособност на продавача; и
 - в) неотстранени нарушения на договорните задължения от страна на продавача.
2. Продавачът предоставя декларации и гаранции, че, доколкото му е известно, включените в секюритизацията базисни експозиции не са обременени по какъвто и да е начин, който може да се очаква да се отрази неблагоприятно на изпълнимостта на продажбата или прехвърлянето на права.
 3. Прехвърлените от продавача на ДСЦС базисни експозиции отговарят на предварително и ясно определени критерии за допустимост, които не дават възможност за активно управление на портфейл от тези експозиции въз основа на субективна преценка.
 4. Секюритизацията се обезпечава от група от базисни експозиции, които са хомогенни по отношение на вида на актива. Базисните експозиции са договорно обвързващи и подлежащи на принудително изпълнение задължения с пълно право на регресен иск спрямо длъжниците и с определени периодични платежни потоци, свързани с наем, главница, лихви или с каквото и да е друго право за получаване на доход от активи, изискващи такива плащания. Базисните експозиции не включват прехвърлими ценни книжа по определението в Директива 2014/65/ЕС.
 5. Базисните експозиции не включват секюритизации.
 6. Базисните експозиции се иницират в рамките на обичайната стопанска дейност на инициатора или първоначалния кредитор съобразно стандарти за поемане на емисия, които следва да са не по-малко строги от тези, които инициаторът или първоначалният кредитор прилага, когато инициира подобни експозиции, които не са секюритизирани. Съществените промени в стандартите за поемане на емисия се оповестяват изцяло на потенциалните инвеститори. В случай на секюритизации, при които базисните експозиции са жилищни заеми, групата от заеми не включва заем, който е предложен и сключен при допускането, че лицето, кандидатстващо за заема, или, ако е приложимо, посредниците, са знаели, че предоставената от тях информация може да не бъде проверена от заемодателя. Оценката на кредитоспособността на кредитополучателя отговаря на изискванията, посочени в член 18, параграфи 1 — 4, параграф 5, буква а) и параграф 6 от Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета или в член 8 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, или на равностойни на посочените изисквания в трети държави. Инициаторът или първоначалният кредитор

притежава експертен опит в инициирането на експозиции от вид, подобен на секюритизираните.

7. Към момента на прехвърлянето им на ДСЦС базисните експозиции не включват експозиции в неизпълнение по смисъла на член 178, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или експозиции към длъжник или гарант по обезценени кредити, който, доколкото е известно на инициатора или първоначалния кредитор:
 - а) е обявил неплатежоспособност, постигнал е споразумение със своите кредитори за отмяна или разсрочване на дълга или съдът е предоставил на неговите кредитори право на принудително изпълнение или обезщетение за имуществени вреди в резултат на пропуснато плащане в рамките на три години от датата на възникване;
 - б) е в официалния регистър на лицата с неблагоприятна кредитна история;
 - в) има присъдена кредитна оценка, която показва, че рискът да не бъдат извършени договорни плащания е значително по-висок от този за средностатистическия длъжник за дадения вид заеми в съответната юрисдикция.
8. Към момента на прехвърляне на експозициите длъжниците или гарантите трябва да са извършили поне едно плащане, освен в случай на револвиращи секюритизации, обезпечени с личен овърдрафт, вземания по кредитни карти, търговски вземания и заеми за финансиране на стокови запаси или погасими с еднократна вноска експозиции.
9. Погасяването на задълженията към държателите на секюритизиращи позиции не зависи съществено от продажбата на активите, които обезпечават базисните експозиции. Това не е пречка тези активи впоследствие отново да бъдат използвани като обезпечение или рефинансирани.

Член 9

Изисквания, свързани със стандартизацията

1. Инициаторът, спонсорът или първоначалният кредитор изпълняват изискването за запазване на риска в съответствие с член 4 от настоящия регламент.
2. Произтичащите от секюритизацията лихвени и валутни рискове се редуцират, а предприятиите за тази цел мерки се оповестяват. Базисните експозиции не включват деривати, освен с цел хеджиране на валутния и лихвения риск. Тези деривати се сключват и документират в съответствие с общоприетите стандарти в областта на международните финанси.
3. Всички референтни лихвени плащания по активите и пасивите на секюритизацията се основават на общоприложими пазарни лихвени проценти и не зависят от сложни формули или деривати.
4. Когато секюритизацията е била създадена без револвиращ период или револвиращият период е прекратен, както и когато е било представено известие за принудително изпълнение или за предсрочно изпълнение, в ДСЦС не се блокират значителни парични средства, а основните постъпленията от базисните експозиции се прехвърлят на инвеститорите чрез последователно

погасяване на секюритизиращите позиции според техния ранг. Погасяването на секюритизиращите позиции не се извършва в различна от определената от техния ранг последователност, а в сделки с непоследователен приоритет на плащанията се включват свързани с показателите на секюритизацията предпоставки, като минимално изискване — влошаването на кредитното качество на базисните експозиции под предварително определен праг. Не се допускат разпоредби, изискващи автоматична ликвидация на базисните експозиции по пазарна стойност.

5. Документацията по сделката включва подходящи събития или предпоставки за предсрочно погасяване, за да бъде прекратен револвиращият период, когато секюритизацията е създадена с такъв период, като се включва най-малко следното:

- а) влошаване на кредитното качество на базисните експозиции до предварително определен праг или повече;
- б) възникване на свързано с неплатежоспособност събитие по отношение на инициатора или обслужващото предприятие;
- в) намаляване на стойността на държаните от ДСЦС базисни експозиции под предварително определен праг (събитие за предсрочно погасяване);
- г) невъзможност за генериране на достатъчно нови базисни експозиции, които да отговарят на предварително определеното кредитно качество (предпоставка за прекратяване на револвиращия период).

6. В документацията по сделката ясно се посочват:

- а) договорните задължения, функции и отговорности на обслужващото предприятие и неговия управленски екип, който трябва да има опит в обслужването на базисните експозиции, и когато е приложимо — на попечителя и другите доставчици на спомагателни услуги;
- б) процесите и отговорностите, които са необходими, за да се гарантира, че неизпълнение от страна на обслужващото предприятие или негова неплатежоспособност не води до прекратяване на обслужването;
- в) разпоредби, с които се гарантира замяната на контрагенти по деривати, доставчици на ликвидност и обслужващата сметката банка в случай на неизпълнение от тяхна страна или тяхна неплатежоспособност, както и други конкретни събития, когато е приложимо.

Политиките, процедурите и контролните механизми за управление на риска се документирант добре и се прилагат ефективни системи.

7. Документацията по сделката включва по ясен и последователен начин определения, корективни мерки и действия, свързани с просрочие и неизпълнение на длъжниците, реструктуриране на дълга, опрощаване на дълга, предоговаряне, гратисни периоди, загуби, отписвания, събиране на вземания и други свързани с показателите на актива корективни мерки. В тази документация се посочват ясно приоритетът на плащанията, предпоставките, промените в приоритета на плащанията, породени от настъпило събитие предпоставка, както и задължението за докладване на тези събития. Всяка промяна на приоритета на плащанията се отчита към момента на настъпването ѝ.

8. Документацията съдържа ясни разпоредби, които да улесняват навременното разрешаване на конфликти между различни класове инвеститори, правата на глас трябва да бъдат ясно определени и разпределени между титулярите, а отговорностите на попечителя и другите субекти с доверителни задължения към инвеститорите се определят по ясен начин.

Член 10

Изисквания, свързани с прозрачността

1. Преди инвеститорът да направи инвестицията, инициаторът, спонсорът и ДСЦС му предоставят достъп до данни за статични и динамични показатели за неизпълнението и загубите за минали периоди, като например данни за просрочени задължения и неизпълнение, които се отнасят за експозиции, които са по същество сходни на секюритизираните. Тези данни обхващат период, не по-кратък от пет години за експозициите на дребно и седем години за останалите видове експозиции. Основанието за заявяване на сходство се оповестява.
2. Подходяща и независима страна извършва външна проверка на извадка от базисните експозиции преди емитирането на получените в резултат на секюритизацията ценни книжа, включително проверка на това дали оповестените по отношение на базисните експозиции данни са точни, като се използва доверителна вероятност от 95 %.
3. Инициаторът или спонсорът предоставя на инвеститорите модел на паричните потоци на пасивите както преди определянето на цената на секюритизацията, така и на текуща основа.
4. Инициаторът, спонсорът и ДСЦС са солидарно отговорни за изпълняване на изискванията по член 5 от настоящия регламент и преди да определят цената, предоставят на потенциалните инвеститори достъп до цялата информация, която се изисква съгласно член 5, параграф 1, буква а). Инициаторът, спонсорът и ДСЦС предоставят на разположение информацията, изисквана съгласно член 5, параграф 1, букви б) — д), преди да определят цената и най-малко в проектен или първоначален вид, когато това е допустимо съгласно член 3 от Директива 2003/71/ЕО. Инициаторът, спонсорът и ДСЦС предоставят окончателната документация на разположение на инвеститорите най-късно 15 дни след приключване на сделката.

РАЗДЕЛ 2

ИЗИСКВАНИЯ ЗА СЕКЮРИТИЗАЦИЯ ПО ПРОГРАМИ ЗА ОБЕЗПЕЧЕНИ С АКТИВИ ТЪРГОВСКИ ЦЕННИ КНИЖА

Член 11

Опростена, прозрачна и стандартизирана секюритизация по програми за обезпечени с активи търговски ценни книжа

Секюритизациите по програми за обезпечени с активи търговски ценни книжа се считат за „ОПС“ секюритизации, когато съответната програма е в съответствие с

изискванията по член 13 от настоящия регламент, а всички сделки в рамките на програмата отговарят на изискванията по член 12.

Член 12

Изисквания на ниво сделка

1. Всяка сделка в рамките на програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа отговаря на изискванията на раздел 1 от настоящата глава, с изключение на член 7, член 8, параграфи 4 и 6, член 9, параграфи 3, 4, 5, 6 и 8 и член 10, параграф 3. За целите на настоящия раздел се счита, че понятията „инициатор“ и „първоначален кредитор“ съгласно член 8, параграф 7 означават продавача.
2. Сделките в рамките на програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа са обезпечени от група от базисни експозиции, които са хомогенни по отношение на вида на актива и имат остатъчна среднопретеглена продължителност от не повече от две години, като остатъчният срок до падежа на никоя от тях не може да е повече от три години. Базисните експозиции не включват заемите, обезпечени с ипотечи върху жилищни или търговски недвижими имоти, или изцяло гарантираните жилищни заеми по параграф 1, буква д) от член 129 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Базисните експозиции съдържат договорно обвързващи и подлежащи на принудително изпълнение задължения с пълно право на регресен иск спрямо длъжниците и с определени платежни потоци, свързани с наем, главница, лихви или с каквото и да е друго право за получаване на доход от активи, изискващи такива плащания. Базисните експозиции не включват прехвърлими ценни книжа по определението в Директива 2014/65/ЕС.
3. Всички референтни лихвени плащания по активите и пасивите на секюритизационната сделка се основават на общоприложими пазарни лихвени проценти, но не зависят от сложни формули или деривати.
4. При неизпълнение от страна на продавача или след настъпване на предизвикващо предсрочно погасяване събитие, в ДСЦС не се блокират значителни парични средства, а основните постъпления от базисните експозиции се прехвърлят на инвеститорите чрез последователно погасяване на секюритизиращите позиции според техния ранг. Не се допускат разпоредби, изискващи автоматична ликвидация на базисните експозиции по пазарна стойност.
5. Базисните експозиции се инициират в рамките на обичайната стопанска дейност на продавача съобразно стандарти за поемане на емисия, които следва да са не по-малко строги от тези, които той прилага, когато инициира подобни експозиции, които не са секюритизирани. Същественият промени в стандартите за поемане на емисия се оповестяват изцяло на потенциалните инвеститори. В случай на секюритизации, при които базисните експозиции са жилищни заеми, групата от заеми не включва заем, който е предложен и сключен при допускането, че лицето, кандидатстващо за заема, или, ако е приложимо, посредниците, са знаели, че предоставената от тях информация може не да бъде проверена от заемодателя. Продавачът притежава експертен опит в инициирането на експозиции от вид, подобен на секюритизираните.

6. Документацията по сделката включва предпоставки за прекратяване на револвиращия период, в това число най-малко следното:
- а) влошаване на кредитното качество на базисните експозиции до предварително определен праг или повече;
 - б) възникване на свързано с неплатежоспособност събитие по отношение на продавача или обслужващото предприятие;
 - в) невъзможност за генериране на достатъчно нови базисни експозиции, които да отговарят на предварително определеното кредитно качество.
7. В документацията по сделката ясно се посочват:
- а) договорните задължения, функции и отговорности на спонсора, обслужващото предприятие и неговия управленски екип, който трябва да има опит в обслужването на базисните експозиции, и когато е приложимо — на попечителя и другите доставчици на спомагателни услуги;
 - б) процесите и отговорностите, които са необходими, за да се гарантира, че неизпълнение от страна на обслужващото предприятие или неговата неплатежоспособност не води до прекратяване на обслужването;
 - в) разпоредби, с които се гарантира замяната на контрагенти по деривати и обслужващата сметката банка в случай на неизпълнение от тяхна страна или тяхна неплатежоспособност, или други конкретни събития, когато е приложимо;
 - г) Спонсорът извършва собствена надлежна проверка и се уверява, че продавачът покрива адекватни стандарти за поемане на емисия, способност за обслужване и процедури за събиране на вземанията, които отговарят на изискванията, посочени в член 259, параграф 3, букви и) — м) от Регламент (ЕС) № 575/2013, или на равностойни на посочените изисквания в трети държави.

Политиките, процедурите и контролните механизми за управление на риска се документират добре и се прилагат ефективни системи.

Член 13

Изисквания на ниво програма

1. Всички сделки в рамките на програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа отговарят на изискванията по член 12 от настоящия регламент.
2. Инициаторът, спонсорът или първоначалният кредитор изпълняват изискването за запазване на риска в съответствие с член 4 от настоящия регламент.
3. Програмата за обезпечени с активи търговски ценни книжа не може да представлява пресекюритизация, а кредитното подобрение не може да създава второ ниво траншове на ниво програма.
4. Спонсорът на програмата за обезпечени с активи търговски ценни книжа е кредитна институция, подлежаща на надзор съгласно Директива 2013/36/ЕС. Спонсорът е доставчик на ликвидно улеснение, като предоставя подкрепа по

отношение на всички секюритизиращи позиции на ниво сделка в рамките на програмата за обезпечени с активи търговски ценни книжа и покрива всички кредитни рискове и рискове във връзка с ликвидността, всички съществени рискове от разсейване на секюритизирани експозиции, както и всички други разходи по сделката и общи за програмата разходи.

5. Ценните книжа, емитирани по програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа, не включват опции за покупка, клаузи за продължаване и други клаузи, които оказват въздействие върху крайния им падеж.
6. Лихвените и валутните рискове, възникващи на ниво програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа, се редуцират, а предприятиите за тази цел мерки се оповестяват. Деривати на ниво програма се използват само с цел хеджиране на валутния и лихвения риск. Тези деривати се документират в съответствие с общоприетите стандарти в областта на международните финанси.
7. В свързаната с програмата документация ясно се определя следното:
 - а) отговорностите на попечителя и на другите субекти с доверителни задължения към инвеститорите;
 - б) разпоредби, които улесняват навременното разрешаване на конфликти между спонсора и държателите на секюритизиращи позиции;
 - в) договорните задължения, функции и отговорности на спонсора и неговия управленски екип, който трябва да има опит в сключването на договори за кредит, и на попечителя и другите доставчици на спомагателни услуги;
 - г) процесите и отговорностите, които са необходими, за да се гарантира, че неизпълнение от страна на обслужващото предприятие или негова неплатежоспособност не води до прекратяване на обслужването;
 - д) разпоредби за замяната на контрагенти по деривати и обслужващата сметката банка на ниво програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа в случай на неизпълнение от тяхна страна, тяхна неплатежоспособност и други конкретни събития, когато е приложимо;
 - е) при настъпване на конкретни събития, неизпълнение от страна на спонсора или негова неплатежоспособност се предвиждат корективни мерки за постигане според случая на обезпечаване на поетия ангажимент за финансиране или замяна на доставчика на ликвидното улеснение. В случай че доставчикът на ликвидното улеснение не поднови поетия ангажимент за финансиране в рамките на 30 дни от изтичането на срока му, ликвидното улеснение се усвоява, ценните книжа с настъпващ падеж се погасяват и се прекратява покупката на експозиции по сделките, като същевременно се погасяват съществуващите базисни експозиции.

Политиките, процедурите и контролните механизми за управление на риска се документират добре и се прилагат ефективни системи.

8. Инициаторът, спонсорът и ДСЦС са солидарно отговорни за изпълняване на ниво програма за обезпечени с активи търговски ценни книжа на изискванията по член 5 от настоящия регламент и предоставят на потенциалните инвеститори достъп до цялата информация, която се изисква съгласно член 5, параграф 1, буква а), преди извършването на ценообразуването. Инициаторът, спонсорът и ДСЦС предоставят на разположение информацията, изисквана съгласно член 5, параграф 1, букви б) — д), преди да определят цената и най-

малко в проектен или първоначален вид, когато това е допустимо съгласно член 3 от Директива 2003/71/ЕО. Инициаторът, спонсорът и ДСЦС предоставят окончателната документация на разположение на инвеститорите най-късно 15 дни след приключване на сделката.

Член 14

Уведомление за ОПС секюритизация и надлежна проверка

1. Инициаторите, спонсорите и ДСЦС уведомяват съвместно ЕОЦКП посредством посочения в параграф 5 от настоящия член образец, че секюритизацията отговаря на изискванията по членове 7 — 10 или членове 11 — 13 от настоящия регламент („уведомление за ОПС секюритизация“). ЕОЦКП публикува уведомлението за ОПС секюритизация на своя официален уебсайт в съответствие с параграф 4. Инициаторите, спонсорите и ДСЦС информират и своя компетентен орган. Инициаторът, спонсорът и ДСЦС на дадена секюритизация определят помежду си един субект, който да изпълнява функциите на първо звено за контакт за инвеститорите и компетентните органи.
2. Когато инициаторът или първоначалният кредитор не е кредитна институция или инвестиционен посредник по определенията в член 4, параграф 1, точки 1 и 2 от Регламент № 575/2013, уведомлението по параграф 1 се придружава от следното:
 - а) потвърждение от инициатора или първоначалния кредитор, че той отпуска своите кредити въз основа на разумни и точно определени критерии и ясно установени процедури за одобряване, изменение, подновяване и финансиране на кредитите и разполага с функциониращи ефективни системи за прилагане на тези процедури;
 - б) декларация за това дали посочените в буква а) елементи са обект на надзор.
3. Инициаторът, спонсорът и ДСЦС незабавно уведомяват ЕОЦКП и своя компетентен орган, когато дадена секюритизация вече не отговаря на изискванията по членове 7 — 10 или членове 11 — 13 от настоящия регламент.
4. На своя официален уебсайт ЕОЦКП поддържа списък на всички секюритизации, за които инициаторите, спонсорите и ДСЦС са изпратили уведомление, че отговарят на изискванията по членове 7 — 10 или членове 11 — 13 от настоящия регламент. ЕОЦКП актуализира този списък, когато секюритизациите вече не се считат за ОПС секюритизации вследствие на решение на компетентните органи или уведомление от инициатора, спонсора или ДСЦС. Когато компетентният орган е наложил административни санкции или корективни мерки в съответствие с член 17, той незабавно уведомява ЕОЦКП за това. ЕОЦКП незабавно отбелязва в списъка, че компетентен орган е наложил административни санкции или корективни мерки по отношение на съответната секюритизация.
5. ЕОЦКП, в тясно сътрудничество с ЕБО и ЕОЗППО, разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се уточнява информацията, която инициаторът, спонсорът и ДСЦС предоставят, за да изпълнят задълженията си

по параграф 1, и предоставя съответния формат посредством стандартизирани образци.

ЕОЦКП представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти не по-късно от *[дванадесет месеца след влизането в сила на настоящия регламент]*.

Комисията се оправомощава да приема посочените в настоящия параграф регулаторни технически стандарти в съответствие с процедурата, предвидена в членове 10 — 14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Глава 4

Надзор

Член 15

Определяне на компетентните органи

1. Спазването на задълженията, посочени в член 3 от настоящия регламент, се осигурява от следните компетентни органи в съответствие с правомощията, предоставени със съответните правни актове:
 - а) при застрахователните и презастрахователните предприятия — компетентният орган, определен в съответствие с член 13, параграф 10 от Директива 2009/138/ЕО;
 - б) при лицата, управляващи алтернативен инвестиционен фонд — компетентният орган, определен в съответствие с член 44 от Директива 2011/61/ЕС;
 - в) при ПКИПЦК и управляващите дружества на ПКИПЦК — компетентният орган, определен в съответствие с член 97 от Директива 2009/65/ЕО;
 - г) при институциите за професионално пенсионно осигуряване — компетентният орган, определен в съответствие с член 6, буква ж) от Директива 2003/41/ЕО;
 - д) при кредитните институции или инвестиционните посредници — компетентният орган, определен в съответствие с член 4 от Директива 2013/36/ЕС, включително ЕЦБ в съответствие с Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета.
2. Компетентните органи, отговорни за надзора на спонсорите в съответствие с член 4 на Директива 2013/36/ЕС, включително ЕЦБ в съответствие с Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета, гарантират, че спонсорите спазват изискванията, посочени в членове 4 — 14 от настоящия регламент.
3. Когато инициаторите, първоначални кредитори и ДСЦС са поднадзорни субекти в съответствие с Директива 2013/36/ЕС, Регламент (ЕС) № 1024/2013, Директива 2009/138/ЕО, Директива 2003/41/ЕО, Директива 2011/61/ЕС или Директива 2009/65/ЕО, съответните компетентни органи, определени в съответствие с посочените актове, включително ЕЦБ в съответствие с

Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета, гарантират спазването на изискванията, посочени в членове 4 — 14 от настоящия регламент.

4. За субектите, които не попадат в обхвата на посочените в параграф 3 законодателни актове на Съюза, държавите членки определят един или повече компетентни органа, за да се гарантира спазването на разпоредбите по членове 4 — 14 от настоящия регламент. Държавите членки информират Комисията, ЕОЦКП, ЕБО и ЕОЗППО, както и компетентните органи на другите държави членки, за определените в съответствие с настоящия параграф компетентни органи.
5. ЕОЦКП публикува на своята интернет страница и поддържа актуален списък на посочените в настоящия член компетентни органи.

Член 16

Правомощия на компетентните органи

1. Всяка държава членка осигурява на компетентния орган, определен в съответствие с член 15, параграфи 2 — 4, надзорните правомощия и правомощията за осъществяване на разследвания и за налагане на санкции, необходими за изпълнение на задълженията му по настоящия регламент.
2. Компетентният орган извършва редовен преглед на правилата, процесите и механизмите, въведени от инициаторите, спонсорите, ДСЦС и първоначалните кредитори с цел спазване на изискванията на настоящия регламент.
3. Компетентните органи се уверяват, че произтичащите от секюритизационните сделки рискове, включително свързаните с репутацията, се оценяват и преодоляват чрез подходящи политики и процедури на инициаторите, спонсорите, ДСЦС и първоначалните кредитори.

Член 17

Административни санкции и корективни мерки

1. Без да се засяга правото на държавите членки да предвиждат и налагат наказателноправни санкции в съответствие с член 19 от настоящия регламент, държавите членки определят правила за установяване на подходящи административни санкции и корективни мерки, приложими към ситуации, при които:
 - а) инициатор, спонсор или първоначален кредитор не е спазил изискванията по член 4;
 - б) инициатор, спонсор и ДСЦС не са спазили изискванията по член 5;
 - в) инициатор, спонсор и ДСЦС не са спазили изискванията по членове 7 — 10 или членове 11 — 13 от настоящия регламент.

Държавите членки гарантират също така, че административните санкции и/или корективните мерки се прилагат ефективно.

2. Наказанията и мерките са ефективни, пропорционални и възпиращи и включват най-малко следното:
 - а) публично изявление, в което се посочва физическото или юридическото лице и естеството на нарушението в съответствие с член 22;

- б) разпореждане, с което от физическото или юридическото лице се изисква да преустанови това поведение и да не извършва повторно нарушение;
 - в) временна забрана за член на ръководния орган на инициатора, спонсора или ДСЦС или за всяко друго физическо лице, за което се смята, че носи отговорност, да упражнява управленски функции в такива предприятия;
 - г) в случай на нарушение, посочено в параграф 1, буква в) от настоящия член — временна забрана инициаторът, спонсорът и ДСЦС да декларират едностранно, че дадена секюритизация отговаря на изискванията, посочени в членове 7 — 10 или членове 11 — 13 от настоящия регламент;
 - д) максимални административни глоби в размер на най-малко 5 000 000 EUR или — в държавите членки, чиято парична единица не е евро — на равностойността им в националната валута към **[датата на влизане в сила на настоящия регламент]**;
 - е) или в случай на юридическо лице — максималните административни глоби, посочени в буква д) или в размер до 10 % от общия годишен оборот на юридическото лице, посочен в последните налични счетоводни отчети, одобрени от ръководния орган; когато юридическото лице е предприятие майка или дъщерно предприятие на предприятие майка, задължено да изготвя консолидирани финансови отчети в съответствие с Директива 2013/34/ЕС, приложимият общ годишен оборот е общият годишен оборот или съответстващият вид приходи в съответствие с приложимите счетоводни законодателни актове, посочени в последните налични консолидирани отчети, одобрени от ръководния орган на предприятието майка, което ръководи останалите предприятия;
 - ж) максимални административни глоби на стойност най-малко двойния размер на ползата, извлечена вследствие на нарушението, когато размерът на тази полза може да бъде определен, дори този размер да надхвърля максималните суми по букви д) и е).
3. Когато разпоредбите по първа алинея се прилагат по отношение на юридически лица, държавите членки гарантират също така, че компетентните органи прилагат посочените в параграф 2 административни санкции и корективни мерки спрямо членовете на управителния орган и други физически лица, които съгласно националното законодателство носят отговорност за нарушението.
4. Държавите членки надлежно мотивират всяко решение за налагане на посочените в параграф 2 административни санкции или корективни мерки и осигуряват възможност за обжалването му пред правораздавателен орган.

Член 18

Упражняване на правомощието за налагане на административни санкции и корективни мерки

1. Компетентните органи упражняват правомощията за налагане на административни санкции и корективни мерки, посочени в член 17 на настоящия регламент, в съответствие със своите национални правни рамки:
- а) пряко;

- б) в сътрудничество с други органи;
 - в) чрез отнасяне на въпросите пред компетентните съдебни органи.
2. При определяне на вида и размера на административните санкции или корективните мерки, налагани в съответствие с член 17 от настоящия регламент, компетентните органи вземат предвид всички значими обстоятелства, включително, според случая:
- а) съществеността, тежестта и продължителността на нарушението;
 - б) степента на отговорност на физическото или юридическото лице, което е отговорно за нарушението;
 - в) финансовите възможности на отговорното физическо или юридическо лице, определени по-специално според общия оборот на отговорното юридическо лице или годишния доход и нетните активи на отговорното физическо лице;
 - г) размера на реализираната печалба или избегнатата загуба от отговорното физическо или юридическо лице, доколкото той може да бъде определен;
 - д) загубите, произтекли за трети страни в резултат на нарушението, доколкото могат да бъдат определени;
 - е) степента на съдействие, която отговорното физическо или юридическо лице оказва на компетентния орган, без да се засяга необходимостта за осигуряване на принудително възстановяване от това лице на реализираните печалби или избегнатите загуби;
 - ж) предходни нарушения на отговорното физическо или юридическо лице.

Член 19

Предвиждане на наказателноправни санкции

1. Държавите членки могат да решат да не установяват правила за административни санкции или корективни мерки за нарушения, които подлежат на наказателноправни санкции съгласно тяхното национално право.
2. Когато държавите членки са избрали в съответствие с параграф 1 да предвидят наказателноправни санкции за нарушенията, посочени в член 17, параграф 1 от настоящия регламент, те правят необходимото за въвеждането на подходящи мерки, така че компетентните органи да разполагат с всички необходими правомощия за осъществяване на връзка със съдебните органи, органите за наказателно преследване или органите на наказателното правосъдие в рамките на тяхната юрисдикция с оглед получаването на конкретни сведения за наказателни разследвания или производства, предприети в резултат на посочените в член 17, параграф 1 нарушения, както и предоставянето на тези сведения на други компетентни органи и на ЕОЦКП, ЕБО и ЕОЗППО в изпълнение на тяхното задължение за сътрудничество за целите на настоящия регламент.

Член 20

Задължение за уведомяване

Държавите членки уведомяват Комисията, ЕОЦКП, ЕБО и ЕОЗППО относно законовите, подзаконовите и административните разпоредби за прилагане на настоящата глава, включително всички съответни разпоредби от наказателното право, не по-късно от *[една година след влизането в сила на настоящия регламент]*. Държавите членки уведомяват без необосновано забавяне Комисията, ЕОЦКП, ЕБО и ЕОЗППО за всякакви последващи изменения на тези разпоредби.

Член 21

Сътрудничество между компетентните органи и европейските надзорни органи

1. Компетентните органи, посочени в член 15 от настоящия регламент, и ЕОЦКБ, ЕБО и ЕОЗППО си сътрудничат тясно и обменят информация, за да изпълняват задълженията си по членове 16 — 19, по-специално за установяване и санкциониране на нарушения на настоящия регламент.
2. Компетентните органи могат също да си сътрудничат с компетентните органи на трети държави във връзка с упражняването на своите правомощия за налагане на санкции и за улесняване на събирането на имуществени санкции.
3. Когато компетентен орган установи или има основание да смята, че е извършено нарушение на настоящия регламент, той информира достатъчно подробно за своите констатации компетентния надзорен орган на инициатора, спонсора, първоначалния кредитор, ДСЦС или инвеститора. Съответните компетентни органи тясно координират своите надзорни дейности, за да се осигури последователност на взетите решения.
4. Когато посоченото в параграф 3 нарушение се отнася по-специално за неточно или подвеждащо уведомление по член 14, параграф 1 от настоящия регламент, установилият посоченото нарушение компетентен орган незабавно уведомява за своите констатации и ЕОЦКП, ЕБО и ЕОЗППО.
5. След получаване на посочената в параграф 3 информация компетентният орган предприема необходимите действия за отстраняване на установеното нарушение и уведомява другите заинтересовани компетентни органи, по-специално тези на инициатора, спонсора, ДСЦС и компетентните органи на държателя на дадена секюритизираща позиция, когато са известни. В случай на несъгласие между компетентните органи въпросът може да бъде отнесен до ЕОЦКП и се прилага процедурата на член 19, а когато е приложимо — по член 20 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.
6. ЕОЦКП, в тясно сътрудничество с ЕБО и ЕОЗППО, разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на общото задължение за сътрудничество и информацията, която трябва да бъде обменяна, в съответствие с параграф 1, както и задълженията за уведомяване по параграфи 3 и 4.

ЕОЦКП, в тясно сътрудничество с ЕБО и ЕОЗППО, представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти *[дванадесет месеца след влизането в сила на настоящия регламент]*.

Комисията се оправомощава да приема посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10 — 14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Публикуване на административните санкции и корективните мерки

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи своевременно публикуват на своя официален уебсайт всяко решение за налагане на административна санкция или мярка за нарушение по член 4, член 5 и член 14, параграф 1 от настоящия регламент, след като адресатът на санкцията или мярката бъде уведомен за това решение.
2. Посоченото в параграф 1 публикуване включва информация за вида и естеството на нарушението, за самоличността на отговорните лица и за наложените санкции или мерки.
3. Когато обаче на базата на извършена оценка за всеки конкретен случай компетентният орган счете публикуването на идентификационните данни на юридическите лица или на личните данни на физическите лица за несъразмерно, или когато компетентният орган сметне, че публикуването застрашава стабилността на финансовите пазари или текущо разследване, държавите членки правят необходимото компетентните органи:
 - а) да отложат публикуването на решението за налагане на административната санкция или корективната мярка до момента, в който основанията те да не бъдат публикувани престанат да съществуват; или
 - б) да публикуват решението за налагане на административната санкция или корективната мярка, като за разумен период от време не се посочват идентификационните и личните данни на адресата, ако се смята, че след изтичането на този период основанията за анонимно публикуване ще престанат да съществуват, и при условие че подобно анонимно публикуване гарантира ефективна защита на въпросните лични данни; или
 - в) изобщо да не публикуват решението за налагане на административната санкция или корективната мярка, в случай че посочените в букви а) и б) възможности се считат за недостатъчни, за да се гарантира:
 - i) че стабилността на финансовите пазари не би била изложена на опасност,
 - ii) пропорционалността на публикуването на такива решения по отношение на мерките, за които се смята, че са от незначителен характер.
4. В случай на решение за анонимно публикуване на санкция или мярка, публикуването на съответните данни може да бъде отложено. Когато решението за налагане на административна санкция или корективна мярка подлежи на обжалване пред съответните съдебни органи, компетентните органи незабавно публикуват на официалния си уебсайт и тази информация, както и всяка последваща информация за резултата от това обжалване. Публикува се и всяко съдебно решение, с което се отменя решение за налагане на административна санкция или корективна мярка.
5. Компетентните органи правят необходимото публикуването в съответствие с параграфи 1 и 4 информация да остане на техния официален уебсайт за срок от най-малко пет години след публикуването ѝ. Личните данни, които се

съдържат в публикацията, се съхраняват на официалния уебсайт на компетентния орган само за необходимия срок в съответствие с приложимите правила за защита на данните.

6. Компетентните органи информират ЕОЦКП, ЕБО и ЕОЗППО за всички наложени административни санкции и корективни мерки, включително, когато е уместно, за всяко обжалване във връзка с тях и резултата от него. Държавите членки се уверяват, че компетентните органи получават информацията и окончателното съдебно решение във връзка с всяка наложена наказателноправна санкция и ги предадат на ЕОЦКП, ЕБО и ЕОЗППО.
7. ЕОЦКП, ЕБО и ЕОЗППО съвместно поддържат централна база данни за съобщените им административни санкции и корективни мерки. Тази база данни е достъпна само за компетентните органи и се актуализира въз основа на информацията, предоставена от компетентните органи в съответствие с параграф 6.

ДЯЛ III

ИЗМЕНЕНИЯ

Член 23

Изменение на Директива 2009/65/ЕО

Член 50а от Директива 2009/65/ЕО се отменя.

Член 24

Изменение на Директива 2009/138/ЕО

Директива 2009/138/ЕО се изменя, както следва:

- (1) В член 135 параграфи 2 и 3 се заменят със следния текст:

„2. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 301а за определяне на обстоятелствата, при които може да бъде наложено пропорционално допълнително капиталово изискване, когато са нарушени изискванията по членове 3 и 4 от Регламент [регламента относно секюритизациите], без да се засяга член 101, параграф 3.

3. За да осигури последователно хармонизиране във връзка с параграф 2, ЕОЗППО, съгласно условията на член 301б, разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел определяне на методиките за изчисляване на пропорционалното допълнително капиталово изискване в посочения параграф.

Комисията се оправомощава да приема посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10 — 14 от Регламент (ЕС) № 1094/2010.“

- (2) Член 308б, параграф 11 се отменя.

Член 25

Изменение на Регламент (ЕО) № 1060/2009

Регламент (ЕО) № 1060/2009 се изменя, както следва:

- (3) В съображения 22 и 41, в член 8в и в приложение II, точка 1 „структуриран финансов инструмент“ се заменя със „секюритизиращ инструмент“.
- (4) В съображения 34 и 40, в член 8, параграф 4, член 8в, член 10, параграф 3, член 39, параграф 4, както и в приложение I, раздел А, точка 2, параграф 5, приложение I, раздел Б, точка 5, приложение II (заглавието и точка 2), приложение III, част I, точки 8, 24 и 45, приложение III, част III, точка 8 „структурирани финансови инструменти“ се заменя със „секюритизиращи инструменти“.
- (5) В член 1 втора алинея се заменя със следния текст:

„В настоящия регламент се определят също така задълженията на емитентите и свързани с тях трети страни, установени в Съюза, във връзка със секюритизиращите инструменти.“

- (6) В член 3, параграф 1 буква л) се заменя със следния текст:

„л) „секюритизиращ инструмент“ означава финансов инструмент или други активи, получени в резултат на секюритизационна сделка или схема, посочени в член 2, параграф 1 от Регламент [настоящия регламент];“.

Член 26

Изменение на Директива 2011/61/ЕС

Член 17 от Директива 2011/61/ЕС се отменя.

Член 27

Изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012

Регламент (ЕС) № 648/2012/ЕС се изменя, както следва:

- (7) В член 2 се добавят точки 30 и 31:

„30) „покрита облигация“ означава облигация, която отговаря на изискванията по член 129 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

31) „емитент на покрити облигации“ означава субект, който емитира покрита облигация или група от обезпечения на покрита облигация.“

- (8) В член 4 се добавят следните параграфи 5 и 6:

„5. Член 4, параграф 1 не се прилага по отношение на договори за извънборсови деривати, които са сключени от емитенти на покрити облигации във връзка с покрита облигация или от ДСЦС — във връзка със секюритизация, по смисъла на Регламент [регламента относно секюритизациите], при условие че:

а) в случай на дружества със специална цел — секюритизация, съответното дружество емитира единствено секюритизации, които отговарят на изискванията по членове 7 — 10 или членове 11 — 13 и член 6 от Регламент [регламента относно секюритизацията];

б) договорът за извънборсови деривати се използва само за хеджиране на лихвени или валутни несъответствия по покрита облигация или секюритизация; и

в) договореностите по покритата облигация или секюритизация адекватно редуцират кредитния риск от контрагента по отношение на договорите за извънборсови деривати, сключени от емитента на покрити облигации или дружеството със специална цел — секюритизация, във връзка с покритата облигация или секюритизация.

6. За да се осигури последователното прилагане на настоящия член и като се отчита необходимостта от избягване на регулаторния арбитраж, ЕНО разработват проекти на регулаторни технически стандарти, с които се

уточняват критерии за установяване на това кои договорености по покрити облигации или секюритизации адекватно редуцират кредитния риск от контрагента по смисъла на параграф 5.

ЕНО представят на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти не по-късно от *[шест месеца след влизането в сила на настоящия регламент]*.

Комисията се оправомощава да приема посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10 — 14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

(9) В член 11 параграф 15 се заменя със следния текст:

„15. За да се осигури последователното прилагане на настоящия член, ЕНО разработват общи проекти на регулаторни технически стандарти, в които се уточняват:

а) процедурите за управление на риска, включително нивата и видовете обезпечения и договорености за отделяне, необходими съгласно изискванията на параграф 3;

б) процедурите, които контрагентите и съответните компетентни органи трябва да следват при прилагане на освобождаването съгласно параграфи 6 — 10;

в) приложимите критерии, посочени в параграфи 5 — 10, включително какво следва да се смята за практическа или правна пречка за бърз трансфер на собствен капитал или за погасяване на задължения между контрагентите.

Равнището и видът на изискваното обезпечение във връзка с договори за извънборсови деривати, които са сключени от емитенти на покрити облигации във връзка с обезпечена облигация или от ДСЦС — във връзка със секюритизация по смисъла на *[настоящия регламент]* и които отговарят на условията по член 4, параграф 5 от настоящия регламент и изискванията по членове 7 — 10 или членове 11 — 13 и член 6 от Регламент *[регламента относно секюритизациите]*, се определят, като се отчитат всякакви налични пречки за размяна на обезпечения по отношение на съществуващи договорености за обезпечения по покритата облигация или секюритизация.

ЕНО представят на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти не по-късно от *[шест месеца след влизането в сила на настоящия регламент]*.

В зависимост от правния статут на контрагента Комисията се оправомощава да приема посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10 — 14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, Регламент (ЕС) № 1094/2010 или Регламент (ЕС) № 1095/2010.“

Член 28

Преходни разпоредби

1. Настоящият регламент се прилага по отношение на секюритизации, чиито ценни книжа са емитирани на **[дата на влизане в сила на настоящия регламент]** или по-късно, при спазване на разпоредбите по параграфи 2 — 6.
2. По отношение на непогасените към **[дата на влизане в сила на настоящия регламент]** секюритизиращи позиции инициаторите, спонсорите и ДСЦС могат да използват обозначението „ОПС“ или обозначение, което пряко или косвено се отнася до него, само когато са изпълнени изискванията, посочени в член 6 от настоящия регламент.
3. По отношение на секюритизациите, чиито ценни книжа са емитирани на 1 януари 2011 г. или по-късно, и на секюритизациите, които са емитирани преди посочената дата и по които след 31 декември 2014 г. са добавени или заменени нови базисни експозиции, се прилага член 3 от настоящия регламент.
4. По отношение на непогасените към **[дата на влизане в сила на настоящия регламент]** секюритизиращи позиции кредитните институции или инвестиционните посредници по определенията в член 4, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, застрахователните предприятия по определението в член 13, параграф 1 от Директива 2009/138/ЕО, презастрахователните предприятия по определението в член 13, параграф 4 от Директива 2009/138/ЕО и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (ЛЮАИФ), по определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС, продължават да прилагат съответно член 405 от Регламент (ЕС) № 575/2013, глави 1, 2 и 3 и член 22 от Делегиран Регламент (ЕС) № 625/2014 на Комисията, членове 254 и 255 от Делегиран Регламент (ЕС) № 35/2015 на Комисията и член 51 от Делегиран Регламент (ЕС) № 231/2013 на Комисията в редакцията, която е в сила към **[деня преди датата на влизане в сила на настоящия регламент]**.
5. До момента, в който регулаторните технически стандарти, които трябва да бъдат приети от Комисията в съответствие с член 4, параграф 6 от настоящия регламент, започнат да се прилагат, за целите на задълженията, посочени в член 4 от настоящия регламент, инициаторите, спонсорите или първоначалните кредитори прилагат по отношение на секюритизациите, чиито ценни книжа са емитирани на **[датата на влизане в сила на настоящия регламент]** или по-късно, разпоредбите на глави 1, 2 и 3 и член 22 от Делегиран регламент (ЕС) № 625/2014 на Комисията.
6. До момента, в който регулаторните технически стандарти, които трябва да бъдат приети от Комисията в съответствие с член 5, параграф 3 от настоящия регламент, започнат да се прилагат, за целите на задълженията, посочени в член 5, параграф 1, букви а) и д) от настоящия регламент, инициаторите, спонсорите и ДСЦС осигуряват достъп до информацията, посочена в приложения I — VIII от Делегиран регламент (ЕС) № 3/2015 на Комисията, на посочения в член 5, параграф 2 уебсайт.

Член 29

Доклади

1. Не по-късно от **[две години след влизането в сила на настоящия регламент]** и на всеки три години след това ЕБО, в тясно сътрудничество с ЕОЦКП и

ЕОЗППО, публикува доклад за изпълнението на изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност, определени в членове 6 — 14 от настоящия регламент.

2. Докладът съдържа също така оценка на предприетите от компетентните органи действия, евентуално възникналите съществени рискове и нови слаби места и действията на пазарните участници за допълнително стандартизиране на документацията по секюритизацията.
3. Не по-късно от *[три години след влизането в сила на настоящия регламент]* ЕОЦКП, в тясно сътрудничество с ЕБО и ЕОЗППО, публикува доклад за функционирането на изискванията за прозрачност по член 5 от настоящия регламент и за равнището на прозрачност на пазара на секюритизации в Съюза.

Член 30

Преразглеждане

Не по-късно от *[четири години след влизането в сила на настоящия регламент]* Комисията представя доклад пред Европейския парламент и Съвета за функционирането на настоящия регламент, придружен по целесъобразност от законодателно предложение.

Член 31

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

- 1.1. Наименование на предложението/инициативата
- 1.2. Съответни области на политиката в структурата на УД/БД
- 1.3. Естество на предложението/инициативата
- 1.4. Цели
- 1.5. Мотиви за предложението/инициативата
- 1.6. Срок на действие и финансово отражение
- 1.7. Планирани методи на управление

2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ

- 2.1. Правила за мониторинг и докладване
- 2.2. Система за управление и контрол
- 2.3. Мерки за предотвратяване на измами и нередности

3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

- 3.1. Съответни функции от многогодишната финансова рамка и разходни бюджетни редове
- 3.2. Очаквано отражение върху разходите
 - 3.2.1. *Обобщение на очакваното отражение върху разходите*
 - 3.2.2. *Очаквано отражение върху бюджетните кредити за оперативни разходи*
 - 3.2.3. *Очаквано отражение върху бюджетните кредити за административни разходи*
 - 3.2.4. *Съвместимост с настоящата многогодишна финансова рамка*
 - 3.2.5. *Участие на трети страни във финансирането*
- 3.3. Очаквано отражение върху приходите

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

1.1. Наименование на предложението/инициативата

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА за определяне на общите правила за секюритизациите и въвеждане на европейска нормативна уредба на опростени и прозрачни секюритизации, а също така и за изменение на директиви 2009/65/ЕО, 2009/138/ЕО, 2011/61/ЕС и регламенти (ЕО) № 2009/1060 и (ЕС) № 648/2012

1.2. Съответни области на политиката в структурата на УД/БД³⁰

1.3. Естество на предложението/инициативата

- ☒ Предложението/инициативата е във връзка с **нова дейност**
- ☐ Предложението/инициативата е във връзка с **нова дейност след пилотен проект/подготвителна дейност**³¹
- ☐ Предложението/инициативата е във връзка с **продължаване на съществуваща дейност**
- ☐ Предложението/инициативата е във връзка с **дейност, пренасочена към нова дейност**

1.4. Цели

1.4.1. Многогодишни стратегически цели на Комисията, за чието изпълнение е предназначено предложението/инициативата

Настоящата инициатива е един от градивните елементи на инициативата за съюз на капиталовите пазари. Целта на настоящото предложение е:

- 1) да се създаде по-устойчива основа за функционирането на пазарите, където секюритизациите — опростени, прозрачни и стандартизирани — представляват ефективно средство за насочването на финансови средства към икономиката;
- 2) да се позволи ефикасно и ефективно прехвърляне на риска към широк спектър от институционални инвеститори и банки;
- 3) да се позволи на секюритизациите да действат като ефективен механизъм за финансиране за някои дългосрочни инвеститори, както и за банките;
- 4) да се защитят инвеститорите и да се управлява системният риск, като бъде избегната повторната поява на неподходящи модели като например моделът „originate to distribute“.

³⁰

УД — управление по дейности; БД — бюджетиране по дейности.

³¹

Съгласно член 54, параграф 2, буква а) или б) от Финансовия регламент.

1.4.2. Конкретни цели и съответни дейности във връзка с УД/БД

Конкретна цел

Настоящото предложение има две основни цели:

- 1) подобряване на отрицателния имидж на инвеститорите и осигуряване на подходящо регулаторно третиране на опростените и прозрачни секюритизиращи продукти;
- 2) намаляване/премахване на прекомерно високите оперативни разходи на емитентите и инвеститорите.

Неговите разпоредби ще вдъхнат доверие у инвеститорите и ще послужат за висок стандарт на ЕС за подпомагане на страните при преценяване на свързаните със секюритизациите рискове (както при даден продукт, така и сред няколко продукта).

Секюритизацията може да бъде съществено средство за диверсифициране на източниците на финансиране и за по-ефективното разпределение на риска в рамките на финансовата система на ЕС. Тя би позволила по-широко разпределение на риска във финансовия сектор и може да спомогне за освобождаване на капацитет в счетоводните баланси на банките и от там — за отпускане на допълнителни кредити за различните категории икономически агенти (напр. нефинансови дружества, МСП, физически лица). Като цяло тя може да подобри ефективността на финансовата система и да осигури допълнителни инвестиционни възможности. Секюритизацията може да свърже банковите и капиталовите пазари, като по този начин предостави косвена полза на предприятията и гражданите (например чрез по-евтини заеми, ипотeki и кредитни карти).

Съответни дейности във връзка с УД/БД

1.4.3. Очаквани резултати и отражение

Да се посочи въздействието, което предложението/инициативата следва да окаже по отношение на бенефициерите/целевите групи.

Настоящото предложение има две основни цели:

- 1) подобряване на отрицателния имидж на инвеститорите и регулаторните недостатъци за осигуряване на опростени и прозрачни секюритизиращи продукти;
- 2) намаляване/премахване на прекомерно високите оперативни разходи на емитентите и инвеститорите.

Неговите разпоредби ще вдъхнат доверие у инвеститорите и ще послужат за висок стандарт на ЕС за подпомагане на страните при преценяване на свързаните със секюритизациите рискове (както при даден продукт, така и сред няколко продукта).

Секюритизацията може да бъде съществено средство за диверсифициране на източниците на финансиране и за по-ефективното разпределение на риска в рамките на финансовата система на ЕС. Тя би позволила по-широко разпределение на риска във финансовия сектор и може да спомогне за освобождаване на капацитет в счетоводните баланси на банките и от там — за отпускане на допълнителни кредити за различните категории икономически агенти (напр. нефинансови дружества, МСП, физически лица). Като цяло тя може да подобри ефективността на финансовата система и да осигури допълнителни инвестиционни възможности. Секюритизацията може да свърже банковите и капиталовите пазари, като по този начин предостави косвена полза на предприятията и гражданите (например чрез по-евтини заеми, ипотeki и кредитни карти).

1.4.4. Показатели за резултатите и за отражението

Да се посочат показателите, които позволяват да се проследи изпълнението на предложението/инициативата.

Най-важният показател за постигането на първата цел ще бъде разликата в цените на ОПС продуктите и останалите видове продукти. Ако целта бъде постигната, тази разлика би трябвало веднага да започне да расте, като инвеститорите придават по-голяма стойност на ОПС продуктите в сравнение с останалите видове продукти. Това би трябвало да доведе до увеличаване на предлагането на ОПС продукти, поради което постигането на тази цел ще бъде оценено също така посредством увеличението на обема на емитираните ОПС продукти спрямо това на останалите видове продукти.

Постигането на втората цел ще бъде оценено по три критерия: 1) растежът на цените и обема на емитираните ОПС продукти (понеже този обем би трябвало да се увеличи в резултат на намаляването на оперативните разходи); 2) степента на стандартизираност на средствата за маркетинг и отчитане; както и 3) обратната връзка от пазарните участници за динамиката на оперативните разходи.

1.5. Мотиви за предложението/инициативата

1.5.1. *Нужди, които трябва да бъдат задоволени в краткосрочен или дългосрочен план*

С настоящото предложение се цели да се възобнови един устойчив пазар на секюритизации, който да подобри финансирането на икономиката на ЕС, като същевременно бъде осигурена финансова стабилност и защита на инвеститорите. За да се постигне съживяване на пазара, с предложението се цели подобряване на отрицателния имидж на секюритизациите, постигане на по-тясна съгласуваност и стандартизация на пазара и създаване на нормативна уредба, която отчита риска в по-голяма степен.

1.5.2. *Добавена стойност от намесата на ЕС*

Секюритизиращите продукти са част от финансовите пазари в ЕС, които са открити и интегрирани. Секюритизацията осигурява връзка между финансовите институции от различни държави членки и държави, които не са членки на Съюза: често инициатори на секюритизирани заеми са банките, а финансовите институции — застрахователни дружества и инвестиционни фондове — инвестират в тези продукти, като дейността им надхвърля европейските граници.

Действия на отделните държави членки не могат сами по себе си да подобрят отрицателния имидж. ЕС се застъпва на международно равнище за стандарти за опростени, прозрачни и стандартизирани (ОПС) секюритизации. Тези стандарти ще помогнат на инвеститорите да определят категориите секюритизации, които по време на финансовата криза са имали добри показатели и които им позволяват да анализират съответните рискове.

Въпреки че е възможно международните стандарти да бъдат прилагани от държавите членки, това на практика би довело до различаващи се подходи в тези държави, което ще възпрепятства подобряването на отрицателния имидж и ще създаде *de facto* пречка за трансграничните инвеститори, които ще трябва да се запознаят подробно с уредбите на държавите членки. Освен това една нормативната уредба на ОПС секюритизациите, която изисква отчитане в по-голяма степен на риска, налага ЕС да даде определение на понятието „ОПС секюритизация“, тъй като в противен случай нормативните изисквания към банките и застрахователните дружества с оглед отчитане в по-голяма степен на риска биха могли в различни държави членки да обхващат различни видове секюритизации. Това би довело до нееднакви условия на конкуренция и до регулаторен арбитраж. Що се отнася до липсата на съгласуваност и стандартизация, в правото на ЕС вече са хармонизирани редица елементи на секюритизациите, в частност определения, правила за оповестяване, надлежна проверка и запазване на риска, както и пруденциални изисквания към поднадзорните субекти, които инвестират в тези продукти. Тези разпоредби бяха включени в различни правни актове (РКИ, директивите „Платежоспособност II“, ПКИПЦК и ЛУАИФ, и Регламента относно АКР), което доведе до някои несъответствия в изискванията към отделните инвеститори. Разпоредбите могат да бъдат допълнително съгласувани и хармонизирани само с действия на ЕС.

1.5.3. *Изводи от подобен опит в миналото*

Вероятността отрицателният имидж да бъде подобрен посредством разработени на пазарна основа механизми за диференциране не е голяма, тъй като тези механизми се основават на становищата на пазарни сдружения, които не са тествани от събития. Още по-важно е, че дори тези механизми за диференциране да бъдат успешни по отношение на постигането на диференциация и подобряването на отрицателния имидж, те не биха могли да коригират прилагания за секюритизациите пруденциален режим и по този начин да подобрят икономическата ефективност на сделките в ЕС. Освен това наблюдаваната понастоящем несъгласуваност в законодателството на ЕС би продължила да влияе на тези пазари. Без намеса от страна на ЕС е малко вероятно сегашното положение на пазара на секюритизации да се промени, като малките обеми на емитиране и разпокъсаността биха се запазили.

1.5.4. *Съвместимост и евентуална синергия с други подходящи инструменти*

Предложението относно секюритизациите е свързано с представения от Комисията през 2014 г. План за инвестиции за Европа, с който се цели възобновяване на инвестициите в Европа и се предприемат мерки срещу основните пречки пред инвестициите по един съгласуван начин. Този нов подход ще допринесе за преодоляването на настоящия недостиг на рисково финансиране в Европа.

Настоящата инициатива е част от приетия днес от Европейската комисия План за действие с оглед постигането на съюз на капиталовите пазари (СКП). СКП е един от приоритетите на Комисията за осигуряване на подкрепа от финансовата система на работните места и растежа и съдейства за преодоляването на демографските предизвикателства, пред които е изправена Европа.

Наред с нормотворческите инициативи в областта на финансовия сектор, няколко институции и органи на ЕС предприеха инициативи за изграждане на пазарите на секюритизации и възобновяване на доверието в доброто им функциониране. Комисията, в сътрудничество с Европейската инвестиционна банка и Европейския инвестиционен фонд, използва дружествата за секюритизация, за да подпомогне финансирането на МСП — такива са програмата COSME и съвместните инициативи на Комисията и ЕИБ.

1.6. Срок на действие и финансово отражение

☐ Предложение/инициатива с **ограничен срок на действие**

- ☐ Предложение/инициатива в сила от [ДД/ММ]ГГГГ до [ДД/ММ]ГГГГ
- ☐ Финансово отражение от ГГГГ до ГГГГ

☒ Предложение/инициатива с **неограничен срок на действие**

- Осъществяване с период на започване на дейност от ГГГГ до ГГГГ,
- последван от функциониране с пълен капацитет.

1.7. Предвидени методи на управление³²

☐ **Пряко управление** от Комисията

- ☐ от нейните служби, включително от нейния персонал в делегациите на Съюза;
- ☐ от изпълнителните агенции

☐ **Споделено управление** с държавите членки

☒ **Непряко управление** чрез възлагане на задачи по изпълнението на бюджета на:

- ☐ трети държави или органите, определени от тях;
- ☐ международни организации и техните агенции (да се уточни);
- ☐ ЕИБ и Европейския инвестиционен фонд;
- ☒ органите, посочени в членове 208 и 209 от Финансовия регламент;
- ☐ публичноправни органи;
- ☐ частноправни органи със задължение за обществена услуга, доколкото предоставят подходящи финансови гаранции;
- ☐ органи, уредени в частното право на държава членка, на които е възложено осъществяването на публично-частно партньорство и които предоставят подходящи финансови гаранции;
- ☐ лица, на които е възложено изпълнението на специфични дейности в областта на ОВППС съгласно дял V от ДЕС и които са посочени в съответния основен акт.
- *Ако е посочен повече от един метод на управление, пояснете в частта „Забележки“.*

Забележки

Прилагането на настоящата инициатива ще засегне трите ЕНО (ЕБО, ЕОЦКП и ЕОЗППО). Поради това **предложените средства са предназначени за ЕБО, ЕОЦКП и ЕОЗППО, които са регулаторни, а не изпълнителни агенции. ЕБО, ЕОЦКП и ЕОЗППО извършват дейността си под надзора на Комисията.**

³²

Подробности във връзка с методите на управление и позоваванията на Финансовия регламент могат да бъдат намерени на уебсайта BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ

2.1. Правила за мониторинг и докладване

Да се посочат честотата и условията.

В предложението се предвижда Комисията периодично да извършва преглед на ефективността на предложените мерки.

2.1.1. Установени рискове

По отношение на ефективността и ефикасността, както и на правните и икономическите аспекти на усвояването на бюджетните кредити по предложението, не се очаква то да породи нови рискове, които понастоящем не са покрити от действащата рамка за вътрешен контрол на ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП.

2.1.2. Информация за изградената система за вътрешен контрол

Не е налична

2.1.3. Оценка на разходите и ползите от проверките и на очаквания риск от грешка

Не е налична

2.2. Мерки за предотвратяване на измами и нередности

Да се посочат съществуващите или планираните мерки за превенция и защита.

За целите на борбата с измамите, корупцията и други незаконни дейности разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), се прилагат без никакви ограничения по отношение на ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП.

ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП се присъединяват към Междуинституционалното споразумение от 25 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Комисията на Европейските общности относно вътрешните разследвания от страна на Европейската служба за борба с измамите (OLAF) и незабавно приемат подходящи разпоредби за целия персонал на ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП.

В решенията относно финансирането, както и в споразуменията и произтичащите от тях инструменти за прилагане изрично се предвижда, че Сметната палата и OLAF могат да извършват при необходимост проверки на място на бенефициерите на финансирането, отпускано от ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП, и на служителите, отговарящи за разпределението му.

В членове 64 и 65 от Регламента за създаването на ЕБО са изложени разпоредбите за изпълнение и контрол на бюджета на ЕБО и приложимите финансови правила.

3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

3.1. Съответни функции от многогодишната финансова рамка и разходни бюджетни редове

- Съществуващи бюджетни редове

По реда на функциите от многогодишната финансова рамка и на бюджетните редове.

Функция от многогодишната финансова рамка	Бюджетен ред	Вид разход	Вноска			
		Многогод./едногод. ³³	от държави от ЕАСТ ³⁴	от държави кандидатки ³⁵	от трети държави	по смисъла на член 21, параграф 2, буква б) от Финансовия регламент
1a	12.02.04 ЕБО	МНОГОГОД.	ДА	ДА	НЕ	НЕ
1a	12.02.05 ЕОЗППО	МНОГОГОД.	ДА	ДА	НЕ	НЕ
1a	12.02.06 ЕОЦКП	МНОГОГОД.	ДА	ДА	НЕ	НЕ

- Поискани нови бюджетни редове

По реда на функциите от многогодишната финансова рамка и на бюджетните редове.

Функция от многогодишната финансова рамка	Бюджетен ред	Вид разход	Вноска			
	Номер [Функция.....]	Многогод./едногод.	от държави от ЕАСТ	от държави кандидатки	от трети държави	по смисъла на член 21, параграф 2, буква б) от Финансовия регламент
	[XX.YY.YY.YY]		ДА/НЕ	ДА/НЕ	ДА/НЕ	ДА/НЕ

³³ Многогод. = многогодишни бюджетни кредити / Едногод. = едногодишни бюджетни кредити.

³⁴ ЕАСТ: Европейска асоциация за свободна търговия.

³⁵ Държави кандидатки и ако е приложимо, държави потенциални кандидатки от Западните Балкани.

3.2. Очаквано отражение върху разходите

[Тази част следва да бъде попълнена, използвайки за целта [таблицата за бюджетни данни от административно естество](#) (втория документ в приложението към настоящата финансова обосновка) и качена в CISNET за провеждането на вътрешни консултации между службите.]

3.2.1. Обобщение на очакваното отражение върху разходите

Настоящата законодателна инициатива ще има следното въздействие върху разходите:

- Трима нови срочно наети служители на ЕБО — вж. в приложението за повече информация относно длъжността им и начина на изчисляване на свързаните с тях разходи (40 % от които ще бъдат финансирани от ЕС и 60 % от държавите членки).
- Трима нови срочно наети служители на ЕОЦКП — вж. в приложението за повече информация относно длъжността им и начина на изчисляване на свързаните с тях разходи (40 % от които ще бъдат финансирани от ЕС и 60 % от държавите членки).
- Двама нови срочно наети служители на ЕОЗППО — вж. в приложението за повече информация относно длъжността им и начина на изчисляване на свързаните с тях разходи (40 % от които ще бъдат финансирани от ЕС и 60 % от държавите членки).

Разходите, свързани със задачите, които ще бъдат изпълнявани от ЕОЦКП, ЕБО и ЕОЗППО, са предвидени като разходи за персонал в съответствие с класификацията на разходите в проектобюджета на ЕНО за 2015 г.

млн. EUR (до третия знак след десетичната запетая)

Функция от многогодишната финансова рамка	Номер 1	Интелигентен и приобщаващ растеж
--	---------	----------------------------------

ГД FISMA			Година N ³⁶	Година N+1	Година N+2	Година N+3	Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)	ОБЩО
----------	--	--	---------------------------	---------------	---------------	---------------	--	-------------

³⁶ Година N е годината, през която започва да се осъществява предложението/инициативата.

• Бюджетни кредити за оперативни разходи										
12.02.04 ЕБО	Поети задължения	(1)	0,266	0,251	0,251					0,767
	Плащания	(2)	0,266	0,251	0,251					0,767
12.02.05 ЕОЗППО	Поети задължения	(1a)	0,130	0,115	0,115					0,360
	Плащания	(2a)	0,130	0,115	0,115					0,360
12.02.06 ЕОЦКП	Поети задължения	(1a)	0,212	0,197	0,197					0,606
	Плащания	(2a)	0,212	0,197	0,197					0,606
Бюджетни кредити за административни разходи, финансирани от пакета за определени програми ³⁷										
Номер на бюджетния ред		(3)								
ОБЩО бюджетни кредити за ГД FISMA	Поети задължения	=1+1a +3	0,6086	0,5631	260,563,126					1,733
	Плащания	=2+2a +3	0,6086	0,5631	260,563,126					1,733

• ОБЩО бюджетни кредити за оперативни разходи	Поети задължения	(4)								
	Плащания	(5)								
• ОБЩО бюджетни кредити за административни разходи, финансирани от пакета за определени програми		(6)								

³⁷ Техническа и/или административна помощ и разходи в подкрепа на изпълнението на програми и/или дейности на ЕС (предишни редове ВА), непреки научни изследвания, преки научни изследвания.

ОБЩО бюджетни кредити по ФУНКЦИЯ 1 от многогодишната финансова рамка	Поети задължения	=4+ 6	0,6086	0,5631	260,563,126					1,733
	Плащания	=5+ 6	0,6086	0,5631	260,563,126					1,733

Ако предложението/инициативата има отражение върху повече от една функция:

ОБЩО бюджетни кредити за оперативни разходи	Поети задължения	(4)								
	Плащания	(5)								
ОБЩО бюджетни кредити за административни разходи, финансирани от пакета за определени програми		(6)								
ОБЩО бюджетни кредити по ФУНКЦИИ 1 — 4 от многогодишната финансова рамка (Референтна стойност)	Поети задължения	=4+ 6								
	Плащания	=5+ 6								

Функция от многогодишната финансова рамка	5	„Административни разходи“
--	----------	---------------------------

млн. EUR (до третия знак след десетичната запетая)

		Година N	Година N+1	Година N+2	Година N+3	Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)			ОБЩО
ГД <.....>									
• Човешки ресурси									
• Други административни разходи									
ОБЩО ГД <.....>	Бюджетни кредити								

ОБЩО бюджетни кредити по ФУНКЦИЯ 5 от многогодишната финансова рамка	(Общо задължения = поети плащания)								
--	------------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

млн. EUR (до третия знак след десетичната запетая)

		Година N ³⁸	Година N+1	Година N+2	Година N+3	Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)			ОБЩО
ОБЩО бюджетни кредити по ФУНКЦИЯ 1 — 5 от многогодишната финансова рамка	Поети задължения								
	Плащания								

³⁸

Година N е годината, през която започва да се осъществява предложението/инициативата.

3.2.2. Очаквано отражение върху бюджетните кредити за оперативни разходи

- ☐ Предложението/инициативата не налага използване на бюджетни кредити за оперативни разходи
- ☒ Предложението/инициативата налага използване на бюджетни кредити за оперативни разходи съгласно обяснението по-долу:

Бюджетни кредити за поети задължения в млн. EUR (до третия знак след десетичната запетая)

Да се посочат целите и резултатите ↓			Година N		Година N+1		Година N+2		Година N+3		Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)								ОБЩО	
	РЕЗУЛТАТИ																			
	Вид ³⁹	Среден разход	№	Разход	№	Разход	№	Разход	№	Разход	№	Разход	№	Разход	№	Разход	Общ брой	Общо разходи		
КОНКРЕТНА ЦЕЛ № 1 ⁴⁰ ...																				
– Резултат																				
– Резултат																				
– Резултат																				
Междинен сбор за конкретна цел № 1																				
КОНКРЕТНА ЦЕЛ № 2...																				
– Резултат																				
Междинен сбор за конкретна цел № 2																				

³⁹ Резултатите са продуктите и услугите, които ще бъдат доставени (напр. брой финансирани обмени на учащи се, дължина на построените пътища в километри и т.н.).

⁴⁰ Съгласно описанието в точка 1.4.2. „Конкретни цели...”

ОБЩО РАЗХОДИ																
--------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Очаквано отражение върху бюджетните кредити за административни разходи

3.2.3.1. Обобщение

- ☒ Предложението/инициативата не налага използване на бюджетни кредити за административни разходи
- ☐ Предложението/инициативата налага използване на бюджетни кредити за административни разходи съгласно обяснението по-долу:

млн. EUR (до третия знак след десетичната запетая)

	Година N ⁴¹	Година N+1	Година N+2	Година N+3	Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)	ОБЩО
--	---------------------------	---------------	---------------	---------------	--	------

ФУНКЦИЯ 5 от многогодишната финансова рамка								
Човешки ресурси								
Други административни разходи								
Междинен сбор за ФУНКЦИЯ 5 от многогодишната финансова рамка								

Извън ФУНКЦИЯ 5 ⁴² от многогодишната финансова рамка								
Човешки ресурси								
Други разходи с административен характер								
Междинен сбор извън ФУНКЦИЯ 5 от многогодишната финансова								

⁴¹ Година N е годината, през която започва да се осъществява предложението/инициативата.

⁴² Техническа и/или административна помощ и разходи в подкрепа на изпълнението на програми и/или дейности на ЕС (предишни редове BA), непреки научни изследвания, преки научни изследвания.

рамка								
--------------	--	--	--	--	--	--	--	--

ОБЩО								
-------------	--	--	--	--	--	--	--	--

Нуждите от бюджетни кредити за човешки ресурси и за другите разходи с административен характер ще бъдат покрити с бюджетните кредити на ГД, които вече са отпуснати за управлението на дейността и/или които са преразпределени в рамките на ГД, при необходимост заедно с всички допълнителни ресурси, които могат да бъдат предоставени на управляващата ГД в рамките на годишната процедура за отпускане на средства и като се имат предвид бюджетните ограничения.

3.2.3.2. Очаквани нужди от човешки ресурси

- ☒ Предложението/инициативата не налага използване на човешки ресурси.
- ☐ Предложението/инициативата налага използване на човешки ресурси съгласно обяснението по-долу:

Оценката се посочва в еквиваленти на пълно работно време

	Година N	Година N+1	Година N+2	Година N+3	Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)		
• Длъжности в щатното разписание (длъжностни лица и срочно наети служители)							
XX 01 01 01 (Централа и представителства на Комисията)							
XX 01 01 02 (Делегации)							
XX 01 05 01 (Непреки научни изследвания)							
10 01 05 01 (Преки научни изследвания)							
• Външен персонал (в еквивалент на пълно работно време — ЕПРВ)⁴³							
XX 01 02 01 (ДНП, КНЕ, ПНА от общия финансов пакет)							
XX 01 02 02 (ДНП, МП, КНЕ, ПНА и МЕД в делегациите)							
XX 01 04 yy ⁴⁴	– в централата						
	– в делегациите						
XX 01 05 02 (ДНП, КНЕ, ПНА — Непреки научни изследвания)							
10 01 05 02 (ДНП, ПНА, КНЕ — Преки научни изследвания)							
Други бюджетни редове (да се посочат)							
ОБЩО							

⁴³ ДНП = договорно нает персонал; МП = местен персонал; КНЕ = командирован национален експерт; ПНА = персонал, нает чрез агенции за временна заетост; МЕД = младши експерт в делегация.

⁴⁴ Подтаван за външния персонал, покрит с бюджетните кредити за оперативни разходи (предишни редове ВА).

XX е съответната област на политиката или бюджетен дял.

Нуждите от човешки ресурси ще бъдат покрити от персонала на ГД, на който вече е възложено управлението на дейността и/или който е преразпределен в рамките на ГД, при необходимост заедно с всички допълнителни отпуснати ресурси, които могат да бъдат предоставени на управляващата ГД в рамките на годишната процедура за отпускане на средства и като се имат предвид бюджетните ограничения.

Описание на задачите, които трябва да се изпълнят:

Длъжностни лица и срочно наети служители	
Външен персонал	

3.2.4. Съвместимост с настоящата многогодишна финансова рамка

- ☐ Предложението/инициативата е съвместимо(а) с настоящата многогодишна финансова рамка.
- ☐ Предложението/инициативата налага препрограмиране на съответната функция от многогодишната финансова рамка.

Обяснете какво препрограмиране е необходимо, като посочите съответните бюджетни редове и суми.

- ☐ Предложението/инициативата налага да се използва Инструментът за гъвкавост или да се преразгледа многогодишната финансова рамка.

–

Разходите, свързани със задачите, които ще бъдат изпълнявани от ЕОЦКП, ЕБО и ЕОЗППО, са предвидени като разходи за персонал в съответствие с класификацията на разходите в проектобюджета на ЕНО за 2015 г.

Предложението на Комисията включва разпоредби за трите ЕНО да разработят определен брой регулаторни технически стандарти.

ЕОЦКП ще трябва да разработи и поддържа на своя официален уебсайт списък на всички секюритизации, за които инициаторите, спонсорите и ДСЦС са изпратили уведомление, че отговарят на изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност (член 14, параграф 2).

На трите ЕНО няма да бъдат възложени нови надзорни правомощия, но от тях ще бъде поискано да продължат да насърчават сътрудничеството и сближаването в областта на надзора при тълкуването и прилагането на критериите за опростеност, прозрачност и стандартизираност (вж. глава 3). Постигането на тази цел е важно, тъй като ще се избегне разпокъсването на пазара на секюритизации в рамките на ЕС.

На последно място ЕОЦКП, ЕБО и ЕОЗППО ще трябва да публикуват съвместен доклад за изпълнението на изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност и за функционирането на системата на уведомяване за ОПС секюритизации, както и на пазара. В доклада се включват и предприетите от надзорните органи действия и евентуално възникналите съществени рискове и нови слаби места. Първият доклад се публикува две години след влизането в сила на настоящия регламент, а следващите доклади на всеки три години.

Поради това по отношение на графика допълнителните ресурси за ЕНО са необходими от края на 2016 г., за да започне подготвителната работа и да се осигури безпроблемното прилагане на регламента. По отношение на естеството на длъжностите успешното и навременно изготвяне на новите технически стандарти ще изисква допълнителни ресурси, които да бъдат в частност разпределени за задачи по изготвянето на стратегическите насоки, правните актове и оценката на въздействието.

Работата изисква двустранни и многостранни срещи със заинтересованите страни, анализ и оценка на вариантите и изготвяне на консултацияната документация, обществени консултации със заинтересованите страни, създаване и ръководене на постоянни експертни групи, съставени от

надзорните органи на държавите членки, създаване и ръководене на специални експертни групи, съставени от пазарни участници и представители на инвеститорската общност, анализ на отговорите на проведените консултации, анализиране на разходите и ползите, както и съставяне на законодателния текст.

Някои от необходимите задачи са тясно свързани с технически задачи, които вече са изпълнени съгласно Регламента за капиталовите изисквания (РКИ), Регламента относно агенциите за кредитен рейтинг (CRA3), директивата „Платежоспособност II“ и Регламента за европейската пазарна инфраструктура.

Това означава, че са необходими допълнителни срочно наети служители, считано от 2017 г. и 2018 г., тъй като от ЕНО се очаква да изпълняват нови задачи. Новите задачи са изложени в предложения регламент и допълнително разяснени в обяснителния меморандум.

3.2.5. Участие на трети страни във финансирането

- Предложението/инициативата не предвижда съфинансиране от трети страни.
- Предложението/инициативата предвижда съфинансиране съгласно следните прогнози:

Бюджетни кредити в млн. EUR (до третия знак след десетичната запетая)

	Година N	Година N+1	Година N+2	Година N+3	Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)			Общо
Да се посочи съфинансиращият орган								
ОБЩО съфинансирани бюджетни кредити								

3.3. Очаквано отражение върху приходите

- ☒ Предложението/инициативата няма финансово отражение върху приходите.
- ☐ Предложението/инициативата има следното финансово отражение:
 - ☐ върху собствените ресурси
 - ☐ върху разните приходи

млн. EUR (до третия знак след десетичната запетая)

Приходен ред:	бюджетен	Налични бюджетни кредити за текущата финансова година	Отражение на предложението/инициативата ⁴⁵						
			Година N	Година N+1	Година N+2	Година N+3	Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6)		
Член									

За разните „целеви“ приходи да се посочат съответните разходни бюджетни редове.

--

Да се посочи методът за изчисляване на отражението върху приходите.

--

⁴⁵

Що се отнася до традиционните собствени ресурси (мита, налози върху захарта), посочените суми трябва да бъдат нетни, т.е. брутни суми, от които са приспаднати 25 % за разходи по събирането.

Приложение към законодателната финансова обосновка на предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за въвеждане на европейска нормативна уредба на опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации

Разходите, свързани със задачите, които ще бъдат изпълнявани от ЕОЦКП, ЕБО и ЕОЗППО, са предвидени като разходи за персонал в съответствие с класификацията на разходите в проектобюджета на ЕНО за 2015 г.

Предложението на Комисията включва разпоредби за трите ЕНО да **разработят определен брой регулаторни технически стандарти, в това число следните:**

— регулаторен технически стандарт за определяне на изискването за запазване на риска и образец за докладване относно запазването на риска (член 4, параграф 6);

— регулаторен технически стандарт за определяне на информацията, която инициаторът, спонсорът и ДСЦС следва да предоставят, за да изпълнят задълженията си по член 5, параграф 1, букви а) и д), и нейното представяне посредством стандартизирани образци;

— регулаторен технически стандарт за определяне на информацията, която инициаторът, спонсорът и ДСЦС следва да предоставят, за да изпълнят задълженията си по член 14, параграф 1 (уведомление за ОПС секюритизация), и нейното представяне посредством стандартизирани образци;

— регулаторен технически стандарт за определяне на критериите за установяване на това кои договорености по покрити облигации или секюритизации адекватно редуцират кредитния риск от контрагента (изменение на Регламента за европейската пазарна инфраструктура);

— регулаторен технически стандарт за определяне на процедурите за управление на риска, включително нивата и видовете обезпечения и договорености за отделяне (изменение на Регламента за европейската пазарна инфраструктура);

— регулаторен технически стандарт за определяне на процедурите, които контрагентите и съответните компетентни органи трябва да следват при прилагане на освобождаването съгласно член 11, параграфи 6 — 10 (изменение на Регламента за европейската пазарна инфраструктура);

— регулаторен технически стандарт за определяне на приложимите критерии, посочени в член 11, параграфи 5 — 10, включително какво следва да се смята за практическа или правна пречка за бърз трансфер на собствен капитал или за погасяване на задължения между контрагентите (изменение на Регламента за европейската пазарна инфраструктура);

— регулаторен технически стандарт за установяване на стандартни формуляри, образци и процедури за обмен на информация между компетентните органи и ЕОЦКП.

ЕОЦКП ще трябва да разработи и поддържа на своя официален уебсайт **списък на всички секюритизации**, за които инициаторите, спонсорите и ДСЦС са декларирали едностранно, че отговарят на изискванията за опростеност, прозрачност и стандартизираност (член 14, параграф 2).

На трите ЕНО няма да бъдат възложени нови надзорни правомощия, но от тях ще бъде поискано да продължат да **насърчават сътрудничеството и сближаването в областта на надзора при тълкуването и прилагането на критериите за опростеност,**

прозрачност и стандартизираност (вж. глава 3). Постигането на тази цел е важно, тъй като ще се избегне разпокъсването на пазара на секюритизации в рамките на ЕС.

На последно място ЕОЦКП, ЕБО и ЕОЗППО ще трябва да публикуват съвместен доклад за изпълнението на изискванията за **опростеност, прозрачност и стандартизираност** и за функционирането на системата на уведомяване за ОПС секюритизации, както и на пазара. В доклада се включват и предприетите от надзорните органи действия и евентуално възникналите съществени рискове и нови слаби места. Първият доклад се публикува две години след влизането в сила на настоящия регламент, а следващите доклади на всеки три години.

Поради това **по отношение на графика** допълнителните ресурси за ЕНО са необходими от края на 2016 г., за да започне подготвителната работа и да се осигури безпроблемното прилагане на регламента. По отношение на естеството на длъжностите успешното и навременно изготвяне на новите технически стандарти ще изисква допълнителни ресурси, които да бъдат в частност разпределени за задачи по изготвянето на стратегическите насоки, правните актове и оценката на въздействието.

Работата изисква двустранни и многостранни срещи със заинтересованите страни, анализ и оценка на вариантите и изготвяне на консултацията документация, обществени консултации със заинтересованите страни, създаване и ръководене на постоянни експертни групи, съставени от надзорните органи на държавите членки, създаване и ръководене на специални експертни групи, съставени от пазарни участници и представители на инвеститорската общност, анализ на отговорите на проведените консултации, анализиране на разходите и ползите, както и съставяне на законодателния текст.

Някои от необходимите задачи са тясно свързани с технически задачи, които вече са изпълнени съгласно Регламента за капиталовите изисквания (РКИ), Регламента относно агенциите за кредитен рейтинг (CRA3), директивата „Платежоспособност II“ и Регламента за европейската пазарна инфраструктура.

Това означава, че от края на 2016 г. ще са необходими допълнителни срочно наети служители. Допуска се, че това увеличение на ресурсите ще се запази през 2017 г. и 2018 г., тъй като ЕНО ще трябва да изпълняват нови задачи. Новите задачи са изложени в предложения регламент и допълнително разяснени в обяснителния меморандум.

Допускане за допълнителните ресурси:

Приема се, че осемте допълнителни длъжности се заемат от срочно наети служители с функционална група и степен AD 7.

Средните разходи за заплати на различните категории персонал са изчислени въз основа насоките на ГД „Бюджет“;

Корективният коефициент на заплатите за Париж е 1,168

Корективният коефициент на заплатите за Лондон е 1,507

Корективният коефициент на заплатите за Франкфурт е 0,972

- Разчетните разходи за командировки са 10 000 EUR
- Разчетните разходи, свързани с набирането на персонал (пътни, хотел, медицински прегледи, настаняване и други надбавки, транспортни разходи и т.н.), са 12 700 EUR.

ЕОЦКП

Вид разход	Изчисляване	Размер (в хиляди)			
		2017 г.	2018 г.	2019 г.	Общо
Разходи за персонал					
Възнаграждения и надбавки	=3x132 x1,168	463	463	463	1389
Разходи, свързани с набирането на персонал	=3x13	39			39
Разноски за командировки	=3x10	30	30	30	90
Общо		532	493	493	1518

ЕБО

Вид разход	Изчисляване	Размер (в хиляди)			
		2017 г.	2018 г.	2019 г.	Общо
Разходи за персонал					
Възнаграждения и надбавки	=3x132 x1,507	597	597	597	1791
Разходи, свързани с набирането на персонал	=3x13	39			39
Разноски за командировки	=3x10	30	30	30	90
Общо		666	627	627	1920

ЕОЗППО

Вид разход	Изчисляване	Размер (в хиляди)			
		2017 г.	2018 г.	2019 г.	Общо
Разходи за персонал					
Възнаграждения и надбавки	=2x132 x0,972	257	257	257	771
Разходи, свързани с набирането на персонал	=1x13	39			39
Разноски за командировки	=1x10	30	30	30	90
Общо		326	287	287	900

